

کتابخانه
شورای
اسلامی

۵۸۸

۱۴۹۹۲

مستعار - حضرت

سابق

فانسی

وقف نامہ مولانا محمد علی صاحب مدظلہ العالی

۷۸

۱۹۲

مستعار -

سابق

وقف نامہ

مولانا محمد علی صاحب مدظلہ العالی

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸

۷۷۵

۷۷۵

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶

۵۸۸

۵۸۸

۱۴۹۳۲

۲۴۵

موضوع :
زبان :
تعداد جلد :
تعداد صفحه :
نوع :

صفحه ۲۱

۵۲۵

الکتاب الفقهی منزه عن الخلاف والارواح...
موضوع :
زبان :
تعداد جلد :
تعداد صفحه :
نوع :

کتابخانه
مجلس سنا

۵۸۸

نشسته فزایش مصیبت و درخت بارالم و پشت
 برهنه صحیفه فوات مصیبت واقع نازله
 و لغت مات جمله سوز که در دست یکه در این
 محاصرت قرین کله فیزه هزار که در اندوه و
 از یاد بجا نبود و نمک ش حال کج و کوه
 چنانند و از آرام و قرار از این بیقرار بود
 و چه که با کمال نقش کسب از خواطری بود
 اینمغز آفت محنت جهاد فراموشید و از سوز
 دلای دلا اشک فشانده و لاسوز نه بنای
 غمخیز که جگر برشید که بر همه معلوم است
 صحیفه که در صورتی بجز کفر فرعیها فان حال
 و طولی راه بر تعلق بجا نمائند که نواید که الموت
 مدلاکت نبین قصور الذایب لا یزید
 از هم رخسار در نشسته علایق جسم و جان
 پیش

بکنش اصل از هم کیختن عامه خلافت
 که در حق جسمی بقصود از بر کشید و سلطان
 دفع را چار قیاس که عن صرا چار از هوش
 آفتند جولین و در طریق و خشت از نور
 و از راهی هر طلع و غمز و فیر در این فرسوس
 جلایم عنان خوانند بود پس اینصورت
 خود و کما اقره را نسبا دل و صبر و شدیدی را
 شمع زخمی آزارش موحش و غمخیزان بینا بخت
 و رضوان آرامی فزوش عنان طوبی و عینین
 آسین عالی مقصد القیای صلا بجاوار کرم
 فلان طایفه که در لاله و جگر کشه تنه لاله از جبار
 الذنوب سگلت غمخیزان از در ایام بقوم

یقوم حکم بجای احمد فخر و جید که در نامه
 اطهر علیه السلام و الکذغ الفخار الی اولی الامر
 التها رکواند و تا خست کن او بیت جنب
 بار حیدر طاهر بجزیرت فرزندان و برین کلام
 او سفزاید حیدر طول کلام عیب از یاد فرزند
 و لال است بدعا خصم و در یاد الله علم
 طوبی بر سبب الیک الجلید **۹۱** انوم دلاله نر
 فلان بر او قولم و در دست از جگر کواران
 و لغزیه دارانند **۹۲** **لغزیه نامه** در زبان لغز
 منی وقت نبین که سوز شده و عالی مخفیست
 القامی حمت و غمخیزان فزوش و ضمیمه الی
 فلان در وجه کرمه و کرمه انمخض از این بر
 خاک کرمه از سوز کلام بندار آتیه النفس
 المطلبه

المطمئنه: اگر که زردی که ضمیمه مرتبه لبتیات
 اجابت کفر اندر در دال السلام فاخلو ما
 بسلام امنین بطی برین اعلام عینین
 لهذا خدات هدایت که بلا بر اینمغز است
 و خند لغز غم و الم بخاطرین فرزند برین کلام
 و شمه از آتیه بقدم شدت بنان توان گفت
 و کین حکم کافیه هر هلال آتیه و افی هدایت
 کل نفس ذائقة الموت شربت کوباید حشد
 و قاطبه مویها است از خست برید نایز برید
 غمخیزان از ما و نما از کرمه کرمه هدایت
 عاقبت بخیر بند پس اینصورت البت ضرور
 بموظف و ضمیمه مشرحت شام کرمه معدن کرمه
 و در دعا و بر او غمخیزان کرمه کرمه هدایت

بصفتها حميد صا يقربوه اذ اثاره لا يطهر
 الاقرب فالاقربين هم معموله ازيد وبقربتها
 باسوار منكره مرة بعد اخره ليشوط عدالتهم
 على اهل نظام بقوه واحدا واعلم بان سبب
 وقفه شره وصب على نهج القوايين
 ليشريط المذكور الفوق قرية الاله وطلب
 طوعا وخرشا باعربته والفاست الغفار
 يافت هم بين اربعه اسماء واولها **اشراه**
 فلعنة الله واللائمة واللعنة على جميع
 سبحان الله وهم وكفرك الله الالف على اسرار
 اولئك الذين صطفيتهم لثقت طاعتهم
 وتفحصتهم بمؤقتهم وصدورهم طاعتهم
 مخلصين اهداهم سواء وكفرت عن انفسهم
 الذين اوتوا من ربه فاولئك هم المشركون
 الا انك تكلم عن الالحوض والعوام الذين غرقوا
 بارض الكفر في بئر رضك وعند ذلك يقولون
 لفضلنا وجعلنا شركاءنا نحن والكنهاء عليهم

ذواتهم

وزيارتهم قريبا يسد ربيع المقام وجزيل العطاء
 في نعمتهم لا انقطع له ولا انقضاء الا والحق
 ولا اطلاق ونصبت على الواقف موقوفات العز والعبيد
 ثم ذكر في كتابه في بيان اوازنا الملقب على
 حقنا التامور ليشهدنا في كل يوم احوالنا
 لا انما يطوق عن الهولان هو الا وجره على
 القوار عن عهد المصطفى ثم وصية وزيره الذي
 بمنزلة من من وراقا ثم بعده على النضر لانه
 الاضطر من له الدية منهم صحت الجاه والمه
 صدمه تلاء اقله التمسك والارض لعلنا
الارض لعلنا اننا كلكم خير منكم لعلنا
 نوبان محمد لعلنا على بيان بلاست غيبان
 عظمت وجلال في الحقيقة اقلنا وعظم
 عرفنا من شرا من غيرنا من كلفنا لعلنا
 ام ترنوا شرا لاسي ثم ترنوا شرا لعلنا
 جليلنا من اهلنا لعلنا لعلنا لعلنا

صدمت رفاق عجبوت واطاعتهم ممن
 بقل ما عرفنا حتى عرفناك وما عبدنا حتى
 وما شذنا حتى شذنا لعلنا لعلنا لعلنا
 بالملك لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 صحفهم لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 حرفه ففقت لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 من كان يرحمنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 فليلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 صفحتنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا

سورة الاحقاف

مصداقها لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 انقاعات كل فرقة فلان لعلنا لعلنا لعلنا
 بسطر لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 افوهي لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 بمضمون لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 بالذات لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 شتور

شتور صيف لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 فلان لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 من ان لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 زعمنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 مذكور لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 وصيف لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 فلان لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 وكلم لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 وصفا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 وفلا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 على لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 برسط لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 وانما لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 فلا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 المفسر لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا

لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا
 لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا لعلنا

بهره و حاربت مع احدی از اعضا، ام لش از زرع العباد
مظله العجايب مظله الغرابيه والافى ابو مطاوبه
طال مير المومنين و قد عرف المتقين و يعتبر الذين
وقا يخر الخلد علي بن به طال انما الاجد الطيبين
الكل هزين الاحد زرع و له عليه الف الف الحسن
الشمس في طباق الاضمين والسموات وضوء القمر
كلت منها بالمو اجتمعت في موضع في الجنة فخلد
عندهم كما فرشته في التا مومنا و بعد من اخلص
اربابك لش و برضا مير تقوى شخوشه بهه ناس
امدنيش كفو و پوشيده نما كما كنه في كاخ خاضه
فضا و قدر ظم خلوه و بزولي صدره فواتش بزور ظالم
شور و نمون دارا آيه خلقه سبحانه الانفراض و
النزاهة في كوشه بالكله فهره از شوبه بازيست
فرهنگي اندلاع علاج مرفوعه از افروغ نوبع انش حضرت
ابره منعه في يوم الازال و را على بزور عقول و صفت
مزين بزيرت هم و جهه كانه ميباع و سب اليزيل
كبريا و صا و نه الجلال هموش نه شرا شسته جميعه او كما
عقله

شخصه بقدر طاقته شيرتبه در صفا روعيا و ادره
نوبت حكيه حروف يد و بواسطه شيرتبه و نوبت
بكله التين و در عونه الاقر اهدويت اطهرا سلام و طهيم
القدر و اطراف التين و زهره عطف ان شوكه را
و ام است و ذكر فضايرون قبل بيان عطفه
احص ام آيه طار نو از حيب و اجوج حيد الزملا و نه
جلدك و محققا صدره شيرتبه الدنيا مرزغ الا
كش نكرا سيد بلاستيا را علامه صبه سريانيه
خيا بخارا ام المغيره لشارق محفون مح الصا
مولى عظيم محققا فاذا جاء جاهد الاربته
ساعة و الاربته قفرون منار كونه الاربته
دهد و كبريات بختك كنه صخر كرفه كوه طيه
جان فزرا الرضين باره و غايد بعد از كس
عجراست كوز ازان منفع و بهر من مرفود اول
عونه جارا رسته و خلق از او نفع نه به شوم
در كينه سرب يد و روزم از نيوه و يا او است
يا نه سرب لمانه تصفيه في يوم ارم و سرب
الان في انهم جدام كلامه حيد كنه لكانت

كثير خلق تلامه نهمه ام كاهيت و كاهيت ان
قراءت فخص شوم عيم فزير صخره لكو
و كوه طاه افروز نه خفا را لذو و اليبس و اول
بيا مرفوشه ستران بنه مازم و مغلان
اه صركه تيكه مومنا ابنه بار بار در آند و
بموا و صداقت اشتمار و اضرب هم مشه كوه الينا
كاه انزلن هم التماه فاختلط بياث الاض
فصله شيمه ندره اليراح و كان علكه
حشم جان ازها لم جسمه نه پوشيده و و يديه و اول
لاوا نه كنه و همت هم جمع اورا خاير مومنا
جاوه نكاه شونده و روزيوم لاينفعه و لاينبون
بمضمون صدف شون من جابه كنه عسره
امش اها مظلوظ و نه كنه كنه مدها صوره
افروز جرمي بر در اينه صيم من مبر مرقصه نكوه
و حليم كنه سبه مومنا و نه مصلح او احرار كنه
مجموعه

مجموعه صفحا حتم حرمه و غير خواهر مصلح مذكوره
فروز و صبح منقح ابواب و مباح ناهج من مومنا
و انشوا رجا مع مباح نكوه و اعتب را غفران
جلوه طهوره بر تير مومنا فاذا تو فزيق زام عسره
تجيد زها بر اجور و اصبط و فاشته و فاشته
و حبس مذكوره مومنا و قران حيمه مومنا
ازان مجلد است بجلد زير علا صبه مومنا
تلاوت غاينه و نوبت كراهه مومنا و
واصد و مومنا كنه مشروطه مومنا
و موقوف كاه نوبت ام از خوي مومنا
اولا كرام مومنا كاه بعد سطره كنه مومنا
اس و ارشد و اتقى و اصبح بر تير مومنا
دله صا كنه كوه با علم و افضل كنه مومنا
و ايكاه العيا باه و اولاد و مومنا
با و اولاد شيرتبه مومنا و مومنا
القطر ستره كوه و اشته مومنا

مشروط است بر این که حیوات حیوان و غلبه نماز و برتری بیگانه آنها
بویک سوخته بر آتش و نا طلوع بخیر اندک است غرض از آنست
دعا و طلب مغفوره بجز هر سوخته متوفی برین طریقی
بخیرتر جلدا دنیا نیست نهها توقف در او صحت آن قدر صحیح
در وقت طلوع آفتاب است و در وقت طلوع آفتاب
عنها کو سفند قرآن کو در تفکیک و محراب شد در وقت
بحکم او است در وقت طلوع آفتاب است و در وقت طلوع آفتاب
و شرفاً و عقیماً که بر او در وقت طلوع آفتاب است
بسیار کلام شد و معادله که بر او است و در وقت طلوع آفتاب
نیاست آنها همه و سوخته شرط طلوع آفتاب است و معادله
طلوع آفتاب است در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است

مطلق الفان با بر **کولان در وقت طلوع آفتاب** است
بهترین حالت در وقت طلوع آفتاب است
بند و فلاخزرت در وقت طلوع آفتاب است
در وقت طلوع آفتاب است
لائی و سایر معادله که بر او است
کولان در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
صدای در وقت طلوع آفتاب است
فدان است طلوع آفتاب است
جهت طلوع آفتاب است
مغفوره طلوع آفتاب است
بمعنی طلوع آفتاب است
که معنی طلوع آفتاب است
فدان حاضر در وقت طلوع آفتاب است
که طلوع آفتاب است
مغفوره طلوع آفتاب است
فدان حاضر در وقت طلوع آفتاب است
که طلوع آفتاب است

فعلی بنا بر اینست که عرفان عاجل حضرت فخریت است هر چه
را در وقت طلوع آفتاب است
کو در وقت طلوع آفتاب است
بعد از طلوع آفتاب است
بمعنی طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است
و در وقت طلوع آفتاب است

روحانی فلان در وقت طلوع آفتاب است
کولان در وقت طلوع آفتاب است
تو قیات آنرا طلوع آفتاب است
لوی آن در وقت طلوع آفتاب است
مغفوره طلوع آفتاب است
تجربه طلوع آفتاب است
است طلوع آفتاب است
در وقت طلوع آفتاب است
علا و طلوع آفتاب است
نام در وقت طلوع آفتاب است
واحد طلوع آفتاب است
کولان در وقت طلوع آفتاب است
غیر طلوع آفتاب است
در وقت طلوع آفتاب است
بند کاتنا طلوع آفتاب است
امیر الایم طلوع آفتاب است

سوزانگان را در فرجه ای که در آن ظاهر است که از دم تنوع سوزان
جراحتات قوتی که در آن است از ضرب کولود از
رود کار آنها بر آید و هرگز از دم کولود خلاص نیست
بضربت غایبان بضررت عارضه است که در آن
و جز از آنها که از دم سوزان غایبان برهنه شده اند
صاحبان در آنجا که سوزان غایبان دور آنها را
و فلامینوسیت در طایفه ای که سوزان غایبان
در یک و احدی آنها را بعد است که در آن
از آن غایبان از جهت فارغ و سوزان غایبان
بظهور سوزان سوزان غایبان که مقتول است که در آن
در همان سوزان غایبان که در آن غایبان
و طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان
برون آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
از این غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
و بعد است که در آن غایبان که در آن غایبان
باشند در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
نوشته دیگر زیننده ترقیات سوزان غایبان که در آن غایبان

ایان مردم دیده و فادار صفای نصیب بنده خدا
نظر نویسنده لاله در آن کس که در آن غایبان که در آن غایبان
بشکستند در طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان
غلتت می طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان
اصلاح نخل فر و با کف اصحاب که در آن غایبان که در آن غایبان
ساقه القیام و قیام الت قد شکلت از وقت قیام شعاع
و شکستند که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
پسندیدند که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
هر که از طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
را از آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بجای آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
و در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بهمین غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
مراج بر دست از جمله ضعف اجزای غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
حصول حرارت غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان

الجزایر غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
و طایفه ای که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
جولای نیست از آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
از خلوات قوتی که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
مراستمان و مقدّمه فراخه در شروع الفتح
عادت غایبان و سوزان غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
فراموشی غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
سوزان غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بواسطه سوزان غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
ستیز و متوقع است از آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
طبع غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
غایت غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
کهنه ای که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بعد از تبخیر او غیر از اجابت قرین و ادا از آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
صدای آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان

مشکل غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
میدانند که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
در حقیقت غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
افضل در غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بسیار غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
مطابق غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
سستغاث غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
در ریاض غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بجز غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بلکه غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
واقف غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
صفت غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
محقق غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
بیش از غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
اجتهد غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان
که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان که در آن غایبان

مستخرج از نوزدهمین کتاب نشانی که در خصوص تفسیر
و عدم ملاقات فلک و اقطاب است و گفته اند که
بسیار از اقطاب است که در زمین است و در هر
واحد از آنها یک کوه است که در هر کوه آن کوه
عظمتی است که در هر کوه آن کوه است و در هر
سید الا زمان نماید هیچ حدیثی است که در این
این کوه است که در هر کوه آن کوه است و در هر
خواجایان که از آنجا از عدم طلوع در دست و الا
خواجایان که در هر کوه آن کوه است و در هر
داعیان که در هر کوه آن کوه است و در هر
موضع منظر مقدم بنویسند از ضعف طلوع
اتفاق قاهر و دست طلوع از من ایند که کوه
نور صحت اتفاق بنویسند از آنکه در هر کوه
۱۱۴۴ م از روزی که در هر کوه آن کوه است و در هر
دیگر فرقی است که در هر کوه آن کوه است و در هر
که هرگز اتفاق نمیخورد پس در هر کوه آن کوه
در هر کوه آن کوه است و در هر کوه آن کوه است

مباعد است از فیض صدمت لازم است یعنی نیست
و ابیضت غنی است من این است از این است
اشد است که در هر کوه آن کوه است و در هر
خیر است که در هر کوه آن کوه است و در هر
دو یک است که در هر کوه آن کوه است و در هر
نور است که در هر کوه آن کوه است و در هر
جاست که در هر کوه آن کوه است و در هر
حضور است که در هر کوه آن کوه است و در هر
که در هر کوه آن کوه است و در هر کوه آن کوه است
ضمیمه است که در هر کوه آن کوه است و در هر
الشیاستی است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بها است که در هر کوه آن کوه است و در هر
کار است که در هر کوه آن کوه است و در هر
از روزی است که در هر کوه آن کوه است و در هر
شوق است که در هر کوه آن کوه است و در هر
رقم است که در هر کوه آن کوه است و در هر

صحت

صحت ملازم است فیض صدمت لازم است یعنی نیست
بزرگ است که در هر کوه آن کوه است و در هر
مجا است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بند است که در هر کوه آن کوه است و در هر
اقدس است که در هر کوه آن کوه است و در هر
کشد است که در هر کوه آن کوه است و در هر
نبد است که در هر کوه آن کوه است و در هر
انف است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بها است که در هر کوه آن کوه است و در هر
ربیع است که در هر کوه آن کوه است و در هر
سرا است که در هر کوه آن کوه است و در هر
و لطافت است که در هر کوه آن کوه است و در هر
مجرب است که در هر کوه آن کوه است و در هر
در هر کوه آن کوه است و در هر کوه آن کوه است
بوی است که در هر کوه آن کوه است و در هر
کوه است که در هر کوه آن کوه است و در هر

در هر کوه آن کوه است و در هر کوه آن کوه است
که در هر کوه آن کوه است و در هر کوه آن کوه است
بسیار است که در هر کوه آن کوه است و در هر
و لطافت است که در هر کوه آن کوه است و در هر
استماع است که در هر کوه آن کوه است و در هر
عقل است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بیرافت است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بسیار است که در هر کوه آن کوه است و در هر
متوجه است که در هر کوه آن کوه است و در هر
بسیار است که در هر کوه آن کوه است و در هر
تاریخ است که در هر کوه آن کوه است و در هر

بوی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مستأن بهیچ سندی نشین نمی فرزند با آنچه در آیه بعد از
تبدیل هم در اول و در رسیدن فراتر از حرف اشراست
میگردد اگر چه در اینجا صاف میگویند که در این
کلمات صاف هر زبان از کتب و کتب و کتب و کتب
شرف صحبت میکند که در این کتب و کتب و کتب
رقم ششین قرائت بود امید به نیز شرف قرائت که
طریقین از نهاده کتب و کتب و کتب و کتب
و مفسر و دیوانه مخلص را با صانع خداوند
تعالیه جات نیست که در این کتب و کتب و کتب
تقدیم رسانیده شو اما در همه کتب و کتب و کتب
نوشته دیگر بعضی برست مخلص از غلانی در درگاه
فروردین شرف است اندر خفا و ظاهر غلانی ضایع
احوال خیر است نشانه و کتب و کتب و کتب و کتب
فقالی که هر کس که شرف و کتب و کتب و کتب و کتب
مطالعه و فایز بود در دیگر در کتب و کتب و کتب و کتب

مجلس و نصیحت موقوف بود به تمام قوام بسیار است
سازند و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
صافیان ضایع و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
کتاب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
دارند همواران قاصد از لاف و کتب و کتب و کتب و کتب
عین کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بعد از وضو و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
در بعضی کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بسیار کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
طایفه و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
خبر از کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بسیار کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
روم و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
ملا علی ای کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
علاهی کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

بر روی خورشید علماء و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
آه آن کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
ملا و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
در کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بعضی کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بر میان کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
در کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بسیار کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
این کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بسیار کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

خبر مردم در حصول این بیخاری حقست و دست ساز تراز و الا
صفحات است که در سینه پند میسر بود که اندر اعلیٰ فیان قرار
بگیرد و در حصول و در اشتهار او است و در اشتهار او است
کبریا که در این صورت است اصدا انوار اللموس من المنیر
انوار الضیاء فی حلیه جبرئیل القنفذ است انوار القنفذ
انوار اطروش و انوار همین طرز است که در کتب کتب
و حصول و ارجاع کلیه آنکه در بعضی از اینها است
صحت است آنکه در بعضی از اینها است
مورور است و در بعضی از اینها است
حقیقت است که در بعضی از اینها است
اوقات صرف است که در بعضی از اینها است
تجدد است که در بعضی از اینها است
بچشمی است که در بعضی از اینها است
اشتهار است که در بعضی از اینها است
تخالف است که در بعضی از اینها است

باربع ضما است که در بعضی از اینها است
نوشته دیگر عا لبقدره شهید و الا است
مجاهد و عا است که در بعضی از اینها است
داعیان دولت است که در بعضی از اینها است
دارین وقت است که در بعضی از اینها است
خلوص عقیدت است که در بعضی از اینها است
صحبت است که در بعضی از اینها است
مکلف است که در بعضی از اینها است
قبول است که در بعضی از اینها است
و معارف است که در بعضی از اینها است
و از کوشش است که در بعضی از اینها است
کیا است که در بعضی از اینها است
در این منظور است که در بعضی از اینها است
و مشاعر است که در بعضی از اینها است
که بدون است که در بعضی از اینها است
بند است که در بعضی از اینها است

نوشته دیگر عا باطن فریبند که در بعضی از اینها است
والا است که در بعضی از اینها است
انها که در بعضی از اینها است
بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است
بند است که در بعضی از اینها است
مجتب است که در بعضی از اینها است
طریق است که در بعضی از اینها است
بطریق است که در بعضی از اینها است
مشابه است که در بعضی از اینها است
شرف است که در بعضی از اینها است
مهور است که در بعضی از اینها است
بمهور است که در بعضی از اینها است
حاصل است که در بعضی از اینها است
که در بعضی از اینها است
خود است که در بعضی از اینها است
بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است

ضمنا است که در بعضی از اینها است
بنوک است که در بعضی از اینها است
نوشته دیگر عا باطن فریبند که در بعضی از اینها است
الغت است که در بعضی از اینها است
از صخر است که در بعضی از اینها است
دعوات است که در بعضی از اینها است
بهرش است که در بعضی از اینها است
بجس است که در بعضی از اینها است
عام است که در بعضی از اینها است
جای است که در بعضی از اینها است
متوسط است که در بعضی از اینها است
ستون است که در بعضی از اینها است
بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است

بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است
بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است
بعضی از اینها است که در بعضی از اینها است

کرامت بر اینست که فتنه بر مردم استیجاب تواند
آمد و غیرت و عبادت و کمال و صفت بر سر
استطاعت که بدین صفت و مروت و کرامت و غیرت
منه غایت خیر است که خواطر و فتنه باطنی در
خداوند است و بدین صفت و مروت و کرامت
که از انصاف از خود است فیض می رسد غایت
شوق الایمان خطبه از به الزمان بخت غایت
الرفیع در این صفت و مروت و کرامت و غیرت
و خطبه در این صفت و مروت و کرامت و غیرت
صمد لطیف است و این صفت و مروت و کرامت
این صفت و مروت و کرامت و غیرت
دیوار است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
نشانی را بدین صفت و مروت و کرامت و غیرت
فرموده و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
سیرا است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
کرامت و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
لازم است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت

اعلام

اعلام در تقدیم اولیایم که در این صفت و مروت و کرامت و غیرت
دیوار است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
سیرا است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
کرامت و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
لازم است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
دیوار است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
نشانی را بدین صفت و مروت و کرامت و غیرت
فرموده و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
سیرا است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
کرامت و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
لازم است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت

ضمیران موافق بود که در این صفت و مروت و کرامت و غیرت
این صفت و مروت و کرامت و غیرت
دیوار است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
نشانی را بدین صفت و مروت و کرامت و غیرت
فرموده و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
سیرا است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
کرامت و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
لازم است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت

اعلام

سهمی قدر را که در این صفت و مروت و کرامت و غیرت
این صفت و مروت و کرامت و غیرت
دیوار است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
نشانی را بدین صفت و مروت و کرامت و غیرت
فرموده و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
سیرا است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
کرامت و این صفت و مروت و کرامت و غیرت
لازم است و این صفت و مروت و کرامت و غیرت

فروان فرما در روز عرش و حکام با انفراد او و عظمی
بمنطقه و ملک می شد و تکیه بر بندگی که ازین انوار
و علموا افضل است چنانچه انوار انوار
ایمان و عبادت است و قرضه الحان را با او جدا گان
که بیخبر ازین انوار و علموا افضل است چنانچه
بجز این که در انوار او در وسط حقیقت نیست
ازین حقیقت سخن چنانکه از انوار او در واقع
لا کفر و انعام و احسان و در انوار او در علموا
و هر دو اینها یکی است که در انوار او در علموا
علاسر هر دو در او یکجا هم جور نیست منفرد
فرا بردار و در علموا که از انوار او در علموا
که است فرما در انوار او در علموا که است
قوانان را بر این است اول آنکه علم بر هر کس که
و اول آنکه علم بر این است که در علموا که است
استیغفار است بگویند تا از انوار او در علموا
خداست تا در دست خدا تا از انوار او در علموا

وین

ویندا خلاص شد پس بصد و تعلیق و در این
مرکز است سخن و سرافراز می باشد **باید**
که جویند در این که در انوار او در علموا
صدیق بر این است که علم اولی است علم اولی
و اینست که علم و غرض از انوار او در علموا
طراوت و جود و از انوار او در علموا
و اینست که در انوار او در علموا
که علم اولی است که در انوار او در علموا
خواجه در انوار او در علموا
خبر و علم اولی است که در انوار او در علموا
که علم اولی است که در انوار او در علموا
ویندا خلاص شد پس بصد و تعلیق و در این
مرکز است سخن و سرافراز می باشد **باید**
که جویند در این که در انوار او در علموا
صدیق بر این است که علم اولی است علم اولی
و اینست که علم و غرض از انوار او در علموا
طراوت و جود و از انوار او در علموا
و اینست که در انوار او در علموا
که علم اولی است که در انوار او در علموا
خواجه در انوار او در علموا
خبر و علم اولی است که در انوار او در علموا
که علم اولی است که در انوار او در علموا

شکرت و اجمال که از انوار او در علموا
نموده اند و از انوار او در علموا
لم تخلق شکره الخ الیک از انوار او در علموا
همین روز است و از انوار او در علموا
از دست عطا شد پس با او در علموا
معدن طلا و نقره و هر چه در علموا
و فرغ غنای آسمان و نقره و در علموا
طوبی که در علموا و در علموا
النهار و در انوار او در علموا
الانهار را عطر خواتین نان و در علموا
زین انوار او در علموا که از انوار او در علموا
الشرف و طاعت و در علموا که از انوار او در علموا
چون صدق و در علموا که از انوار او در علموا
مسئله و امید و از انوار او در علموا
سجده است از انوار او در علموا که از انوار او در علموا
عزیز است از انوار او در علموا که از انوار او در علموا
پایا است انوار او در علموا که از انوار او در علموا

از انوار

انوار می رود و با شکر که از انوار او در علموا
لطیف و جویند که از انوار او در علموا
مصدوق صدق و از انوار او در علموا
المسبح فی رجا جز از انوار او در علموا
مبارک است از انوار او در علموا
سهر است از انوار او در علموا
و طلب از انوار او در علموا
و اینست که از انوار او در علموا
ایه و از انوار او در علموا
ایه و از انوار او در علموا
الحسنین و از انوار او در علموا
بعضی است از انوار او در علموا
زایه است از انوار او در علموا
در انوار او در علموا
افراز است از انوار او در علموا
و از انوار او در علموا

و اینست که از انوار او در علموا
و اینست که از انوار او در علموا
و اینست که از انوار او در علموا
و اینست که از انوار او در علموا

دشمنان که سفار و جنف ستمجوی بود بر سر درویش
 احوال متوجه شدی بی در گزاره نو خوی و حلاوت
 حیوة شهت در دره رکن در روی اجبارت نشو
 جنایه را از راه تبریع نهایت مغز تقصیف
 با وضعت شبیه و قلای نه جنان غایت و با
 این در میان با درمان و بگردد در راه کمال
 که در از از غلط بود همین سخن از دست کمال
 نیست مگر سوال قارون همین گردن از کمال
 الف که دعای جبر است الکس است عوآب کمال
 بید که خواند در جهان کفر متوسل عوآب کمال
 از شوخ بهم دروم و عوآب کمال از زین کمال
 مهنوم و مهنوم است و انشای شکیبای روحان کمال
 قنایه و قنای خرو و خوی خاسته شوی آه و فغان کمال
 و با اوله فغان مهنوم کینه منزه بر عقلان در غافل
 زنده آه که از نام کرم کهنه کفر ناله قنای فغان
 که در خوی فغان مهنوم است سخن غمگین را در زبان کمال

که هیچ شوق کاید همواره خدمت را اعلام فرزند
دشمن بود بوی میزت که از خارج حرم ان تقصیف
 سعادت نیامان او خورم عظام کرام الاله خیر
 الذهب از اراضا صبح جوارش کلک شادان اختصاص
 نابره حرمان در که فزاد شادان کجگر شکر ما شکر
 که اگر از شادی شکی تمام کوم و بارش کمال
 و چه به کوی غمگین نیست فانی خوی مهنوم و از نظر
 امطار که در رسک تیغ درم آتش نسیم بجزان کلا در
 آنگاه شیشه شادان شعرا فزاد است فخره کمال
 در کمال راه نترسان عقیدت مند از سبزه لایزال
 کایه در سوزنده که از اسم غمگین فخر سید کمال
 قلم حرم شکر آب انوشی بنده به کوزله در راه
 نهام عادت عاریت از آن خندان مهنوم شکر کمال
 در کمال در احتیاج در راه کمال عوآب کمال
 و نهام انوشی و عوآب کمال در کمال کمال

از غیر قدرت در وصله و اسطفاست این با بخت
 بپوزنت که این قدر از سر حفت کین بی دریغ
 ذم کسی که در طبع مدرک است تمام و قدام خایه کمال
 از نال نه تنگم از آشکای بی دریغ بی دریغ کمال
 در بیدار کسید از بار غماض الاله اولی در کمال
 و شوخ کوزله در دوا را در طبع این خوی امید
 که آنسان لذت و وصف کند عادات لاف کمال
 عینا کمال التفات بفتح عادات لاف کمال
 خوشنوی کستقامت ذات با بگزارش از کمال
 در واقف کمال من غفر صوره عالیه از کمال
 خواطرت فانی که بوی صوما در غم را از کمال
 اودا شد که جمع در بند که بنده بر است **تغزیت**
 که از وقوع قضیه با بد جامله و استماع خورشید
 محصلت بر آرزوی غایتی عقیده کمال
 مبارک کوی و تاملین فی زین العابدین خیر
 الاله والمترتین من النقص السبع و الثمانون

الذاریه
 المترتین
 من النقص
 السبع و الثمانون

عقیده کمال التفات بر نایم شرح صلیقت
 احوال عوآب کمال است به عز نطام من و این کمال
 بخیطه روز افزون که زنده در شوخ کمال
 احتیاج جنایت زین مهنوم و کفرانه شهید صومرا
 این بنده قدیر عوآب کمال در دمام غمگین است
 و نزلت انصاف جبریم و اقدام دلم و این شکر کمال
 و اجتناب مهنوم و مهنوم از سبزه با سبزه کمال
 خلاف فغان مهنوم است امید در غمگین کمال
 فوفا کمال در کمال از خنده انوار و الاله کمال
 بر نقره اعلام اراج در و طبع قیصر صومرا کمال
 خوشنوی و غمگین و اعلام اندیشه آیه و الاله کمال
 هکذا سخن کینه کینه از کمال کمال کمال
 انما جنون مهنوم است مهنوم کمال کمال
 شماع جبریم و در غمگین کمال و مهنوم کمال
 خیر و زحمت از غمگین کمال کمال کمال
 قصه شوق صلیقت با بخت کمال کمال

کیت سعادت و خندگ است ذات سعادت
صفحات زریران و جود امانه و آهسته و آهسته
حصول قیامت در جولان به بعد از جولان
توسع عاشقانه که مینماید که در خلوص
در اصطبات تعبد است که بهیچ شکلی کار خیرین
خیران قلم آهنگ هم در جگای بی عدولت بار
در میان قیام لطیف و در بخور در استقامت جلوه مینماید
عفو و عفو در رضایور و در اندوه برن خاطر
جهند تر و در میدان جولان که بر از هیچ غافل
روند تر آموخته خط و دوش خط و خاتمه عمل و
مویان خلج و لغات از رنگ دم و وایش خونین
دل حالت خشخاش که در خاتمه خط را نموده
شکوه و مشی در دراصب و آنها که شیوه و برای
دیوباست که در بزرگو منظر منظور است غلبه باریان
کوی برحمت صورت را دید بود بعد از در و در العاریم
دور کل

دست جگرین که بر او کوی در ایضا فضیلت و عیان
اورا بجای سغرم کشیده و شیر است عالی فلان
که صحت طبع است و با آن غرض خود هم طویل بود
نوشته دیگر بعرض عالیین که در سر فرزند و فلاحت
جمع بود و در هر کس اخلاص ساس از سر هم بستم
در راه اظهار بود که منزه نشین بر و در خط و
اغیرت عقد رفیقا راه الاطاف است منصرف فرود یک
مشارکت غلط خوشان که بهیچ هم جان و ظهور از ان
بنویسم که **الف** القی القی که با یک هم جان و ظهور از ان
دراشته عبارت طریقت نیان است از اعضا تنیان
جبین روح کجش نازنین و حروف است ملالفت
آئین چون سخن سیم که غارت زین و در بین
الغرض خوش قامت از سر و قدر زین که در و بین
صفا ترا صفاتی که خوش شام که هم چشم را با شاد
بیت را نشود بهر با نظیر و نازی به نازی خضر لفظ

در بیان کوی سیر حرف جگرین اصحاب که اندک است با عیان
بر روشانی از تاصنم عیار از لفظ از شک لا نشود هیچ
نیست و در کثیری از این صدها شرح در کتاب
احمدی در این از تاصنم عیار که در روز و در ان
عوارش از اندک صفت صفت فرست که هر طریقی
چون بوستنیسان از غم سروران بر سر است و
چیز نماند حیات شیشه تاشید به جمله از حقیقت لطافت
بار او را اطرفی و حسرت کانت است به خط معین
بوی کوی حقیقت کانت است در گذار حواط و غلبه است
شیرت به یقین که به یک نام از زمین مقدر با لفظ نامه
ننگ که معنی بحقیقت است از این سخن از این که بود
کامسان با این نام خوش خاطر است که بیایید برین
با کوی چون خرم که با نام به حسرت بخشش است
نوشته دیگر بعرض عالیین که در سر فرزند و فلاحت
اقطاط بود از فرط الکاف منده از این با غایت و فراد
غافل کوی نیست و بند صداقت است با غم در او را شاد بود

بنوع در عجز موزون که در این است که از آن است
فیض صوم و شرفه کول را از آن که کف صد ترا بر
جان سوسید بر بر روز صغیرت مع سیمان کوی چون
مشهور است کثرت از کوی که از تواج لاه فک است
غزالیها در سر و شرف کوی و از این نعمت مظهر
که بر کثرت از کوی که آه و بکوی بی کوی که
عجیب است که در روزها با انا خط از طر در در کوی
قطعه را از کوی که در وقت کوی که از کوی که
قوت که با کوی که در وقت کوی که از کوی که
نظیر با این خط کوی که در وقت کوی که از کوی که
وصالح تر از کوی که در وقت کوی که از کوی که
خطوط و کوی که در وقت کوی که از کوی که
حس تر از کوی که در وقت کوی که از کوی که
شرف و از کوی که در وقت کوی که از کوی که
نوشته دیگر بعرض عالیین که در سر فرزند و فلاحت
لازم است در کوی که در وقت کوی که از کوی که

نشانه برکت است صد هزار قطره خون در بر دانه
 یکسکه شکر یکسکه روغن زیتون در دست در دست
 خون گرم هر روز از غنچه برون میگذرد **بزرگ**
 هر روز در کله در کله در دست در دست در دست
 بین صحنه بخور که در دست در دست در دست
 امید دارم و از غنچه در دست در دست در دست
 مذاق خنک در دست در دست در دست در دست
 مواصف شکرین و الم جعفری است عدس الم
 اثر دار در دست در دست در دست در دست
 لطف کرم و بقیه ایست در دست در دست در دست
 در دست در دست در دست در دست در دست
 فراق در دست در دست در دست در دست در دست
 بتوانم در دست در دست در دست در دست در دست
نوشته در دست در دست در دست در دست در دست
 مضامین در دست در دست در دست در دست در دست
 هر عالم در دست در دست در دست در دست در دست

قلم بر اینها که حضرت فرموده در دست در دست در دست
 و صورت خفاش در دست در دست در دست در دست
 شب در دست در دست در دست در دست در دست
 که در دست در دست در دست در دست در دست
 بعد از این در دست در دست در دست در دست در دست
 شام در دست در دست در دست در دست در دست
 صورت در دست در دست در دست در دست در دست
 بصورت در دست در دست در دست در دست در دست
 حشر در دست در دست در دست در دست در دست
 انواع در دست در دست در دست در دست در دست
 بر دست در دست در دست در دست در دست در دست
 تو در دست در دست در دست در دست در دست در دست
 نوشت در دست در دست در دست در دست در دست
 این در دست در دست در دست در دست در دست
 اقتضا در دست در دست در دست در دست در دست
 خصصت در دست در دست در دست در دست در دست

قلم بر اینها که حضرت فرموده در دست در دست در دست
 و صورت خفاش در دست در دست در دست در دست
 شب در دست در دست در دست در دست در دست
 که در دست در دست در دست در دست در دست
 بعد از این در دست در دست در دست در دست در دست
 شام در دست در دست در دست در دست در دست
 صورت در دست در دست در دست در دست در دست
 بصورت در دست در دست در دست در دست در دست
 حشر در دست در دست در دست در دست در دست
 انواع در دست در دست در دست در دست در دست
 بر دست در دست در دست در دست در دست در دست
 تو در دست در دست در دست در دست در دست در دست
 نوشت در دست در دست در دست در دست در دست
 این در دست در دست در دست در دست در دست
 اقتضا در دست در دست در دست در دست در دست
 خصصت در دست در دست در دست در دست در دست

قلم بر اینها که حضرت فرموده در دست در دست در دست
 و صورت خفاش در دست در دست در دست در دست
 شب در دست در دست در دست در دست در دست
 که در دست در دست در دست در دست در دست
 بعد از این در دست در دست در دست در دست در دست
 شام در دست در دست در دست در دست در دست
 صورت در دست در دست در دست در دست در دست
 بصورت در دست در دست در دست در دست در دست
 حشر در دست در دست در دست در دست در دست
 انواع در دست در دست در دست در دست در دست
 بر دست در دست در دست در دست در دست در دست
 تو در دست در دست در دست در دست در دست در دست
 نوشت در دست در دست در دست در دست در دست
 این در دست در دست در دست در دست در دست
 اقتضا در دست در دست در دست در دست در دست
 خصصت در دست در دست در دست در دست در دست

نوشتار

ما یله اولاد ایسولوف منهنج ساری کون کابل
 کسان لغت مصداق آن تا غف طلاع بر عتاج جوی
 که از نشانی خلوتخانه خصم من اول تقو حور است
 همان آثار حالات عو اطوار و صد نرسنان را در اعلا
 اقطار و شور و شیدا و فریادها اقصا اولو سینه آواز اوقا
 جوی گشت روزت شاد است صفت کردید طریقه اول
 اول که اولاد او منور است از صفات شایسته
 که صحت طالع و نایج کوشش خانی چون یکسید و مامور
 منج آنکه اولاد بخت بخت جوی از او را در احوال
 باج ابرو ایسولوف غایب بود بخت بخت بخت
 بشکایت از شدت لالام قوت خورشید بخت بخت بخت
 از شرق و طالع و طوابع علم انعمان از اوقی از اربع جوی
 مکران و کزله الدنای بل اطلقه که او که اولاد او منور
 شایع است که او که اولاد او منور است از صفات شایسته
 صراط السقیم و صد و صد نرسنان بخت بخت بخت
 از جمله خانه سرشده که مویز کسوت مینو شنیده مالک
 انجاه خانه سرشده که مویز کسوت مینو شنیده مالک

وارشده از شایع شد که او که اولاد او منور
 همواره همواره همواره از صفات شایسته
 مکران و کزله الدنای بل اطلقه که او که اولاد او منور
 شایع است که او که اولاد او منور است از صفات شایسته
 صراط السقیم و صد و صد نرسنان بخت بخت بخت
 از جمله خانه سرشده که مویز کسوت مینو شنیده مالک
 انجاه خانه سرشده که مویز کسوت مینو شنیده مالک
 کوه و دو غایتان فلان غرافه دارا سپید فریاد کوه در
 مستحق او آنکه صحت کوه و سوال در ره از انچه جوی
 لیا که بر همین مضامین یافت ترین آن شایع است
 فاست همه صفتها منتهی که در او شایع است
 شایع در ره از صفات شایسته آنکه شایع است
 ظاهر بکار به جوی شایع طعنا طرین الفظ نظر
 انچه از حدیثی باطن و ظاهری اولاد او منور
 خصوص آنکه انچه انچه اولاد او منور
 داشته اند که بعد از شایع است که اولاد او منور
 موالات فیما بین آنکه در آیه موالات شایع است
 و شین از طرفین آنکه در آیه موالات شایع است
 الکفران فایز غیر مکرر است قراعد موالات با علان
 سکه آن حالات مکرر صفا است با طبع هر که نه تمام
 مونس ساس موالات شایع است که اولاد او منور
 همواره همواره همواره از صفات شایسته

وس و در فرزند *نوشتار* از آنکه اولاد او منور
 تهذیب کلاه طالع که از او منور است از صفات شایسته
 هوسه از طبع زوی بی از صفات شایسته که اولاد او منور
 آورده است که راجه آنکه از صفات شایسته که اولاد او منور
 و کوه صحت و غلبه صفات شایسته که اولاد او منور
 خدا عز و جل از صفات شایسته که اولاد او منور
 بطلون مامور با بعد از صفات شایسته که اولاد او منور
 خدا عز و جل از صفات شایسته که اولاد او منور
 در آنجا که بر صفات شایسته که اولاد او منور
 به کار و در صفات شایسته که اولاد او منور
 علم و کسوت از صفات شایسته که اولاد او منور
 ظهور و کلاه که از صفات شایسته که اولاد او منور
 از آنجا که از صفات شایسته که اولاد او منور
 ذات جوی گشت روزت شاد است صفت کردید طریقه اول
 ظاهر بکار به جوی شایع طعنا طرین الفظ نظر
 منحصرا آنکه اولاد این بخت بخت بخت بخت

در جبهه از ارض غل و شریف که از صفات شایسته که اولاد او منور
 کوه و دو غایتان فلان غرافه دارا سپید فریاد کوه در
 مستحق او آنکه صحت کوه و سوال در ره از انچه جوی
 لیا که بر همین مضامین یافت ترین آن شایع است
 فاست همه صفتها منتهی که در او شایع است
 شایع در ره از صفات شایسته آنکه شایع است
 ظاهر بکار به جوی شایع طعنا طرین الفظ نظر
 انچه از حدیثی باطن و ظاهری اولاد او منور
 خصوص آنکه انچه انچه اولاد او منور
 داشته اند که بعد از شایع است که اولاد او منور
 موالات فیما بین آنکه در آیه موالات شایع است
 و شین از طرفین آنکه در آیه موالات شایع است
 الکفران فایز غیر مکرر است قراعد موالات با علان
 سکه آن حالات مکرر صفا است با طبع هر که نه تمام
 مونس ساس موالات شایع است که اولاد او منور
 همواره همواره همواره از صفات شایسته

که در شیوه وارسی که از سنگدان پیش رو در ریه
پیش از این گفت این طریق در پیش معارضه است
در خصوص ششها این استوار است که در ششها
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
کام از درگاه ششها که از طریق در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
کام از درگاه ششها که از طریق در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت

دشکوت است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
بزرگ است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
کام از درگاه ششها که از طریق در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت

و حاصل خوبی و منفعتی که از دست عطارین در باره در وقت

دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
کام از درگاه ششها که از طریق در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت

دشکوت است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
بزرگ است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت
دو یا سه در ششها به هم فرو رود و در الفسار
کامل است و اینها در وقت که در وقت که در وقت
کام از درگاه ششها که از طریق در وقت که در وقت
افزاید و در اطراف ششها است از وسط فیه است
موصوفه است که در وقت که در وقت که در وقت

و حاصل خوبی و منفعتی که از دست عطارین در باره در وقت

سکه اهر در آن حضرت فلان شیخ از سوزان بنوعی غلام
 نام مبارک و قوی ضعیف نام بلند الا در حقش چندان
 تجنی قوتی را در طول ارضه تقویت نمودند و بطول عمر خود
 سبب انجا نیز غلبه لایم فعلی آمدن الا عشاق الشریک
 خدیو عیسوی و از او است در قبضه آن کا از حقش هم کتاب
 و همان چهارش بر فضیله قدرتش و فارسیش هم کتاب
 مشیتش بر جا خواهد بود نماید و او را بهر که از عشاق
 والا حار و بهر صبر الوجود احد را بر او در علم او رفت
 و او که عیسویست نماید عیسویست چنانکه مقتضی مذکور است
 که در سکه آن ارباب منتظم در روزها حواصطه سکه است
 بنفعا احدی که کار غرضه را رعایت نماید و در عین حق
 و بطور از او را استماع باط و خفتش بر او طایف و در سوزان
 بلای شب را بر قسط خواهد بود و در آنکه شهر فلان هم
بر سر دژ بر سر دژ که از آنجا که در جوار مقصد
 نماز آن کوکان خنجر است در غرض بلای و عیسویست
 غیر از شهر و کتف کار غرضه را رعایت نماید و در عین حق
 از انصاف

انفس هو احوال ان خلاص نشان ورد اهدا بغرض
 هدی در آنکه خنجره دل خلاص نزل کرد که در آنجا نماید
 اویست خود را در آنجا خنجره در آنجا خنجره طاهر
 بسا احوال ان واقف الا سر از جود کا است معلوم که آن
 خاک باستر و الا که بر آن آید و طاهر الا انما است
 و کستق از مزاج سعادتمند مزاج را به مزاج است
 که کا و اهدا است سستی نماید از آنجا که در مزاج است
 امید است بهر صفت حاجت قرین کرد جود بود است
 در بار قاف هم جود بیگان کسیر از در آنجا
 دلا بهر صفت که خنجره نمود که سر فرود نیاید که در
 که کا و اهدا است در آنجا از مزاج آسمان خلاص
 بهر صفت بود که است عیسویست از جود بیگان
 که کسیر از مزاج و در آنجا که سلام عالمی است
 استغفار در ضایع است که در تقدیر است اینده نیز است
 ان لا یومر به الا صیام خاص عام بطول ما روفات

اولت شرف چون چو خلیفای قریب منعم شفا قرین خیرین
 بجز آنکه سبب تجدد می آید فلان نقلت علی از مزاج
 عیسویست از صیبه افی حسن است بنام بنام تو که در
نوشته دیوان محبت فرست فرست فلان که از
 جانب مجرب سر شرف در وفا و در باطل زلهای از بنام
 وصف آن در باطل و کفر و تجویز از باطل و تجویز
 انصاف شرف و کفر و تجویز از باطل و تجویز
 لیکن در این خدیو رسیده بهر صفت فلان نظر
 را به شدت است یا ام جرات از شرف در آنجا
 و نقصان قدرت و علم و جرات از شرف در آنجا
 و با عین انجمن و تصدیق با تجلی صیبه از اسباب
 مقرر است این طراز در کار اهدا است بر علم و جرات
 اخلاقی او نیز به عین انظر با عیسویست بر علم و جرات
 تبرک است که در کج کسوف از شرف در آنجا
 که در هر ذات صفت الصفا نشانی که در در آنجا
 مأمون با برت العبد ۹۱ **نوشته**
 حطرا

حسن طراز حدیقه هدیست بهر از در آنجا بهر از در آنجا
 بوستان صدق و صفا باو بخش کند که آنجا که در
 کینا و در هو او غنا و صفت خفا صفت غنیان
 و کسوف در سوزان و طفت نشان در سوزان در روز
 اندر بر مزاج فرود خنجره طراز در آنجا که در علم
 کسوف مزاج در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 و فواج کسوف در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 استغفار مزاج و فواج مزاج استغفار مزاج
 چهره آنکه کسوف در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 این که بنام کسوف در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 همین بنام کسوف در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 یکبار و سوزان که در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 در روز عاقبت از شرف در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 مشیت خود از در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف
 انعام میوه نیند بقیین حاصل است او در حلقه اولی

در وصل آنکه در آنجا که در باطن و الفتن و کسوف

محصل جوی و حاصل کن از دست عطا نشی در بار بود و کرد

کند اسکنان و کانی بقای خود بر تو غیر تصدیق ما و ما و ما
بینی و فکر کشیم که اگر بود عاقل که نهی و متوکلان
ادعای خود که بود بر تو و صدمه ز تو و تو که نهی
و البته من از رسوم و عیبتی نهی بهیتره حضرت
اینها هر سیدین به شرح عین البقیین که امر است
آنها را که در قدرت تو نشویند با روح انوار فیض تو
آری بدان پروردگار که بر او ابدان از تو نشویند
و اگر در ضایع و در شکستنی که تو از تو خط است فداک
و در این صفی است از تو خط است فداک و خط است
و نمایان و خوش بر توین و خوشی که بر تو خط است
از تو خط است فداک و خوشی که بر تو خط است
حسنا بهی با نظیرش که میان جبار بود و در دیده
سوالی بهی با نظیرش که میان جبار بود و در دیده
بر او بر ما صورت مظهر صورت تو نشویند

محصل جوی و حاصل کن از دست عطا نشی در بار بود و کرد

موالات بهر او را در آن نفس نیند قاطبین و خط
دریم بشیر را که در آن وقت اندیشه از تو نشویم بر اسلوبین
الخط اخبار اجلا که در آن بار العنونی الیوم ما مول خط
ولا ذقنا مقدار دره زینت که در آن علام تجریم خط
این کما هم بر بار طبعه الیوم و بر عواطف قریه
شفقت در آن مفرغی که در آن نظر در شنید
مشع که در آن وقت مقدار رحمت بهیتره از تو نشو
نه نیست که در آن خط است فداک و خط است
و اعلام که در آن حال خط است فداک و خط است
و ما در آن مقدار وقت و تو بر توین بر تو خط است
آنها که در آن خط است فداک و خط است
در آن خط است فداک و خط است
مقوم خط است فداک و خط است
شیر که در آن خط است فداک و خط است
که این که در آن خط است فداک و خط است

مخبره ز راه اطری نموده بدعا ختم صحیفه الوال نمود
لایم لا طفتت شدام و سر حاصل تمتت با بر تو
گرام با به بر تو الا که جای بود **دین چه در قفس**
رضی ما مطر غلام منتقا و در الا علی و طریک من علی
کلام و بر توین تا و تو خط است فداک و خط است
که از اضر عاظم بود که با ما که با ما که با ما
کین و خوشی نهی هر از الا علی و طریک من علی
سا حکمت با تو که بر تو خط است فداک و خط است
العین از تو خط است فداک و خط است
ایها و انما در او خط است فداک و خط است
در ستان با از او خط است فداک و خط است
مواطف سر احد بر تو خط است فداک و خط است
نهی عطا بر تو خط است فداک و خط است
ان اعرف کمالیت با تو خط است فداک و خط است
و موقوفات با تو خط است فداک و خط است

رفتی که اعتقاد بر تو با تو با تو
بشیر که بر تو خط است فداک و خط است
ظهور که بر تو خط است فداک و خط است
بفکر بر تو خط است فداک و خط است
و نهادن خط است فداک و خط است
نهی خط است فداک و خط است
زها خط است فداک و خط است
افکار خط است فداک و خط است
آنها خط است فداک و خط است
قیمت خط است فداک و خط است
الانف خط است فداک و خط است
و عطا خط است فداک و خط است
بغیر از تو خط است فداک و خط است
درین خط است فداک و خط است
سازگاری خط است فداک و خط است
موالات

احوال عالیجنه ضعیف است قریب القاص جامع المقبول و المفقول
حاصل الفروع و الاصول شیخ محمد بحر است لهذا از آن یاد
کماله نمودند لکن بعد از شیخ الاسلام را در علم و کمال
بیا این جمع بر ایشان یافتند و چون در اتمام امور خود
نهادند و تمام امور را در این اوقات اتمام نمودند
و رفع سزاهاست و مناقشات و اخراج احکام کرد
و اصلاح بین المسلمین و تسکین و تقویت خلائق بود
و صلوة و سایر اشیاء که در آن زمان و بعد از آن
بعلاوه کرده است و هر چه در این زمان و اولاد او
خوب بود جمیع آنها و حکم و عوام ظاهر و باطن
بسم الله الرحمن الرحیم این
حدیث است که در این اوقات اتمام نمودند
العمله الذکر علی بن ابی طالب و فرزند و سرور و
شکر است و اصلاح و رفع سزاهاست و تقویت خلائق
از هر یک با نیز بر وجهی است که لازم است و عوام

که در آن کمال العبد که الصفات و اشیاء و احوال
موصوفه و در این زمان و اولاد او هر چه در این
نمودند و کماله نمودند و کماله نمودند و کماله نمودند
عالم است که در این زمان و اولاد او هر چه در این
بسم الله الرحمن الرحیم این
حدیث است که در این اوقات اتمام نمودند
العمله الذکر علی بن ابی طالب و فرزند و سرور و
شکر است و اصلاح و رفع سزاهاست و تقویت خلائق
از هر یک با نیز بر وجهی است که لازم است و عوام

نمودند هر روز از آن کمال طلب می کرد و در هر روز
بسم الله الرحمن الرحیم این
حدیث است که در این اوقات اتمام نمودند
العمله الذکر علی بن ابی طالب و فرزند و سرور و
شکر است و اصلاح و رفع سزاهاست و تقویت خلائق
از هر یک با نیز بر وجهی است که لازم است و عوام

شکر است و اصلاح و رفع سزاهاست و تقویت خلائق
از هر یک با نیز بر وجهی است که لازم است و عوام
نمودند هر روز از آن کمال طلب می کرد و در هر روز
بسم الله الرحمن الرحیم این
حدیث است که در این اوقات اتمام نمودند
العمله الذکر علی بن ابی طالب و فرزند و سرور و
شکر است و اصلاح و رفع سزاهاست و تقویت خلائق
از هر یک با نیز بر وجهی است که لازم است و عوام

آنچه که حاجت فرغ غدا اندر چه چون صفی عارض خلق
ازین تندی زین بوی ازین نیر سعه شاد خرد
کنند که تو که بیاید از فروغ عبادت تو چنانچه
گفته اند اصرار از آن و بند و از آن فروغ و سوره
خدا که چه عارض تا آن که از حضرت شکر خدای
چهره در آن وقت بجز قریب که بر انشقاق نمود و عتد
تا آن اتفاق منضمون در آن چنان بنیاد اخلاص نمودند
بکشور و سوال بکشید بسیار بر طریقه و قاصد
واما بر ای که دید و موافق که از عدا در هر سو که ایستاد
که از خزانه جوی آسمان نسیخ اعطیست که بند تو را
در دست نهادن نمود از ارض اطول و العوس فیض
و که جنت خلقی در الاض سلطان آری خانی
البحرین تا آنکه در زو القریب ضلما مان تا این
اسلام پیاپی و قارضا منش قد رسیده اقتدار از آن

آنکه

از آن که بر عارض صفی ساند خلق که در آن
عرضه بر زین و آنکه در آن نسیخ
بدر آن نسیخ که در این سوره و زبان فرخنده
تقدیر و در آن که در آن عارضه
قرآنی که در آن سوره و در آن سوره
قدیر و در آن سوره و در آن سوره
از آن که در آن سوره و در آن سوره
در آن سوره و در آن سوره
نسیخ و در آن سوره و در آن سوره
و از این سوره و در آن سوره
غوا به آن که در آن سوره و در آن سوره
از آن که در آن سوره و در آن سوره
از آن که در آن سوره و در آن سوره
زمانی که در آن سوره و در آن سوره
طبع اخلاص که از آن سوره و در آن سوره

و خدیجه اسلام پیاپی سعه و شادمانی کاف
یعنی تمام و قیامت بویست و بویست که آری
الاذعان همیو، عالمی ضلعو خان فرغ عالم کاف
و نه سعه الفت نمود در راسه بعد از آن
که اینان قصه قصه را نورد و بلع و کباب
منتهای غایت است و اینان فرغ نمود در آن
و کید و سرفا و تشبیه بر صمدی سوره سوره
سحر خود را آمدند و غلطان و لغت و قیام و لایق
بزال بهر صیغه **از آن که در آن سوره و در آن سوره**
که چون از روز بروز بیدار نمودن قضا و قدر را
بدر آن سوره و در آن سوره **از آن که در آن سوره و در آن سوره**
ام خط کاف می خلو مود و در آن سوره و در آن سوره
تجزیه از آن سوره و در آن سوره **از آن که در آن سوره و در آن سوره**
و کاف و لغت که در آن سوره و در آن سوره
و این سوره و در آن سوره

و غلظت

نور از کف عاتق که عن الاقطار الامهات
و حسن نسیخ که در آن سوره و در آن سوره
از آن که در آن سوره و در آن سوره
در آن سوره و در آن سوره
از آن که در آن سوره و در آن سوره
هم قدر طایفه در آن سوره و در آن سوره
در آن سوره و در آن سوره
کاملیه سوره و در آن سوره
نسیخ و در آن سوره و در آن سوره
و اینان سوره و در آن سوره
این سوره و در آن سوره
که در آن سوره و در آن سوره
سوره و در آن سوره و در آن سوره
و کاف و لغت که در آن سوره و در آن سوره
ام که در آن سوره و در آن سوره

محصل جوی و افسان که از دست عطارین در بازار کوی کاز

اغاز تویم و کوه البرام بیدار نشینم مشهوری لطیف
بیرا که میوه گوی و صفت فرود الا و صفت انبیاء علی است
ایلیع و اهدا و تبی بوضوح و هو از آرزو و خجسته
قد رسد ما سرخ را بر این بدین در آرزو و در این
صحنه آن اعدا بر این در این در این در این در این
و نیز از این مطلق کلان که در این در این در این
سرسر است که در این در این در این در این در این
غده طریقه در این در این در این در این در این
در این در این در این در این در این در این در این
دارا از این در این در این در این در این در این
که در این در این در این در این در این در این در این
مجلس این در این در این در این در این در این در این
بجای این در این در این در این در این در این در این
بر آید و در این در این در این در این در این در این

اغاز

کاشانه بوی علاج طلاس دست افشان گرفت از دست
سلطنت جهان بخیر از فریب عدل و کرم است
که بر جبهه برین آمد نمجد که نمجد که نمجد که نمجد
دهی و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
بماند حکایتها از این در این در این در این در این
حکومت در این در این در این در این در این در این
انچه این در این در این در این در این در این در این
قد از دست در این در این در این در این در این در این
کنند از دست در این در این در این در این در این در این
جوانی بی جرمی بی عباد در این
بیشتر این در این در این در این در این در این در این
و مخرج او را نشین در این در این در این در این در این
در این در این در این در این در این در این در این
نظر جمیع در این در این در این در این در این در این
ظواهر و الشرفین بر این در این در این در این در این

محصل جوی و افسان که از دست عطارین در بازار کوی کاز

بدره غرض میرز شایسته که چون بشود که بر سر آید
جهان را عدل و برقی شریف جانسانش از این در این
صورتها در این در این در این در این در این در این
کلوز را اندر این در این در این در این در این در این
از این در این در این در این در این در این در این
بهر آن که شایسته است که در این در این در این در این
بشدت در این در این در این در این در این در این
عموم جمهور را از این در این در این در این در این
ایمرا را بر این در این در این در این در این در این
لایع و تبی بوضوح و هو از آرزو و خجسته
قد رسد ما سرخ را بر این بدین در آرزو و در این
صحنه آن اعدا بر این در این در این در این در این
و نیز از این مطلق کلان که در این در این در این
سرسر است که در این در این در این در این در این
غده طریقه در این در این در این در این در این
در این در این در این در این در این در این در این
دارا از این در این در این در این در این در این
که در این در این در این در این در این در این در این
مجلس این در این در این در این در این در این در این
بجای این در این در این در این در این در این در این
بر آید و در این در این در این در این در این در این

بدره غرض

دو چو از جنبه مرغ و فرزند زانرا معارف و بزرگان
قامت این که بشود فقر و فقر آنرا و بودی از کوی کاز
از این در این در این در این در این در این در این
دو و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
توبی این در این در این در این در این در این در این
از این در این در این در این در این در این در این
از این در این در این در این در این در این در این
که در این در این در این در این در این در این در این
واقعه در این در این در این در این در این در این
بهر آن که شایسته است که در این در این در این در این
نیوزش از این در این در این در این در این در این
دارا از این در این در این در این در این در این در این
لیکن در این در این در این در این در این در این
که در این در این در این در این در این در این در این
در این در این در این در این در این در این در این
بدره غرض

فاسد و در وقت استراحت از در و در کجای غایت چنانچه
توزیب حدیقه نوبت آنف خنده صلاح آنجا لغو است
علیه طریقت مظهر اندیزین بالکنه که آنرا بلیه بزرگ
غضب در این امر با ناز و ناز از دست او و واقع
بدلولی تر خنده سخن اله عمیشیه و فخر حق اله عین
زورق آنکه آنرا این جنس است که در و در و در و در
فانتمین موقوف عرفان به تمام آنرا با نیت و کانونا
عینا فاین کس مشرک و کفایه و فخر حق اله عین
در این امر است احصا آنکه در خنده سخن اله عین
زهره شفیقه در طریقه احکام و سبک از آنرا در
سوالی و در این خنده طالع تیر تر از این
حیوة فراهی و سستی که انداخته اند که در
سفاین زورق و فخر و در وقت سخن فخر و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
ایضا را طریقت حیا و در هر یک از این طریقتان
از صیقل بزرگ است با مکتوب بر این صیقل بزرگ است
الذله

نور سینه با این جنبش بر خیزد و در وقت استراحت
هوای است از هم در وقت کفایت با هم در وقت استراحت
عراق بین عمان با و از خنده طالع سبک از آنرا در
خوارش بر این جنس است که در و در و در و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
است و در این امر با ناز و ناز از دست او و واقع
بدلولی تر خنده سخن اله عمیشیه و فخر حق اله عین
زورق آنکه آنرا این جنس است که در و در و در و در
فانتمین موقوف عرفان به تمام آنرا با نیت و کانونا
عینا فاین کس مشرک و کفایه و فخر حق اله عین
در این امر است احصا آنکه در خنده سخن اله عین
زهره شفیقه در طریقه احکام و سبک از آنرا در
سوالی و در این خنده طالع تیر تر از این
حیوة فراهی و سستی که انداخته اند که در
سفاین زورق و فخر و در وقت سخن فخر و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
ایضا را طریقت حیا و در هر یک از این طریقتان

سلسله و اسرار نام از دست خطا پیش از این در و در و در

نور سینه با این جنبش بر خیزد و در وقت استراحت
هوای است از هم در وقت کفایت با هم در وقت استراحت
عراق بین عمان با و از خنده طالع سبک از آنرا در
خوارش بر این جنس است که در و در و در و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
است و در این امر با ناز و ناز از دست او و واقع
بدلولی تر خنده سخن اله عمیشیه و فخر حق اله عین
زورق آنکه آنرا این جنس است که در و در و در و در
فانتمین موقوف عرفان به تمام آنرا با نیت و کانونا
عینا فاین کس مشرک و کفایه و فخر حق اله عین
در این امر است احصا آنکه در خنده سخن اله عین
زهره شفیقه در طریقه احکام و سبک از آنرا در
سوالی و در این خنده طالع تیر تر از این
حیوة فراهی و سستی که انداخته اند که در
سفاین زورق و فخر و در وقت سخن فخر و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
ایضا را طریقت حیا و در هر یک از این طریقتان

نور سینه با این جنبش بر خیزد و در وقت استراحت
هوای است از هم در وقت کفایت با هم در وقت استراحت
عراق بین عمان با و از خنده طالع سبک از آنرا در
خوارش بر این جنس است که در و در و در و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
است و در این امر با ناز و ناز از دست او و واقع
بدلولی تر خنده سخن اله عمیشیه و فخر حق اله عین
زورق آنکه آنرا این جنس است که در و در و در و در
فانتمین موقوف عرفان به تمام آنرا با نیت و کانونا
عینا فاین کس مشرک و کفایه و فخر حق اله عین
در این امر است احصا آنکه در خنده سخن اله عین
زهره شفیقه در طریقه احکام و سبک از آنرا در
سوالی و در این خنده طالع تیر تر از این
حیوة فراهی و سستی که انداخته اند که در
سفاین زورق و فخر و در وقت سخن فخر و در
بکره هر زورق هر که در خنده خندان این
ایضا را طریقت حیا و در هر یک از این طریقتان

سلسله و اسرار نام از دست خطا پیش از این در و در و در

سلسله و اسرار نام از دست خطا پیش از این در و در و در

باشند و شام با بیت الغول با نظیر این منظوم شود
سینه فطرت ممتوب محو غم غم بر سر دیوان خوش
صفحه عیش در راه طافت طوقان محو و حمان
حاشا برسد آن سخن که یزیدت ای سحر حمان
بهر سنگ که از منظر حمان با نظم سخن در حمان
و طالع محو رسوا اراق مینح مضایح غیر بنده
که در طبع امر است بر تمام است و اطنف نور سینه
کز آن بود که امر است از ابداع محو غیر طبع
بسی خور و لاش و غم نیست انشا حمان غیر طبع
اعظرت مودع بر محو و زره خفاش سینه مینده
از جانب اعظم شایسته بر سر آن که اقدار این
کلیه بواب قبیح و سر محو اجداد طرا اعلام صفت
و به ما کذا در دولت اعنی عارضه که مشهور وقوع محو غم
آنجا که در غم خاندان کون با کوشش با غم محو غم
در کون

چشم بر آه و حسود زده طفوف و طفوف است که شوش بر آواز
اندر رویه بود بوی قافیه از مطلع قافیه درین آغاز
مستحق را غمت را محو روشن و مستحق را طالع
از غمت محو اراغی که در کشف مانه در هر کس
آنکه صانع عالم است میندکست بر تمام
برف برودت که اگر بران را در روز از انزل در
نیلین المومنون از یک است جز خال خلاص تر از باد
ما مثل آن که بر سر او که غصه علی تا و از این ماکدر
او که بر سر او که غصه علی تا و از این ماکدر
در او که غصه علی تا و در روز از انزل در
باید بر آن که از این غصه علی تا و از این ماکدر
که بر سر او که غصه علی تا و از این ماکدر
نور غصه علی تا و بر او که غصه علی تا و از این ماکدر
الکاف تا ابس حوان صنف کف و الا مانه غصه

حسن و حسن نام از دست عطا بشو با بر روز اول

و در کون دهن و دهن بر انفران که او را که کون
و فاش و فاش در او از کون و به محو از کون خال در دست
آمدن نام است او در کون در السطه صغمان نام
مالک است با کون که محو است محو بر سر کون
بزرده محو در روز شایسته در روز از کون
خوشید از سرید در روز از کون در کون
که در روز از کون در کون در کون
سینه شوش در خاطر با از کون محو بر او را کون
کون در کون در کون در کون در کون
بر او را کون در کون در کون در کون
خج از کون در کون در کون در کون
در او که کون در کون در کون در کون
بهر او را کون در کون در کون در کون
و کون در کون در کون در کون در کون

حسن و حسن نام از دست عطا بشو با بر روز اول

خط خوانی بویست زلف مویان افشانه در پیش
دراکت که در محقق تا نرسد بخت و در صفها
قلنج بر ترساکه ورق جمع بی خط آن شبدا نبل
در آن که قطع قطعه قطعه فرستد از آن خورده
باید فرود عترت را در بارها و تمام آن عطر از نوار
بکشد آن عزیزش را و عطر از نوار آن عطر از نوار
سکاف و کا و خواست ساخت یافت آن جماله اقبال آن
بجز این نادر و نایب نیست که
چند که با نوت که کان از حضرت قدس شریف حسن است
فروز شاد و دریا و کوه از حضرت آفریننده خلق
لونا در آن خوانان از نوار عطر آن نوار عطر آن
هر چه که با آن باغ باغ و کوه و کوه و کوه
بهرین بوی بسیار عطر و عطر از نوار عطر آن
از نوار عطر آن عطر و نوار عطر از نوار عطر آن
شد بوی در روزی که طبع شوق شوق است مانند آن خدا
حسرت بر ترساکه صفه آنست بلکه همه آن عطر از نوار عطر آن

صحنه خلق حسن در آن نوار عطر آن
بهره شاد و دریا و کوه از حضرت آفریننده خلق
عدم تا نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
بجز این حکایت که چند نوار عطر آن
و مشغول است در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
سعد آن که با نوت که کان از حضرت قدس شریف حسن است
مشغول در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
برای آنکه آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
آنکه که با نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
که در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
بیت المومنان و در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
و از نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
شعبه طوطی در آن عطر از نوار عطر آن

حسن و حسن نام از دست عطارش در بار و در بار

ایتم در بویست بر نوار عطر آن از آن نوار عطر آن
و در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
کامه نوار عطر آن در نوار عطر آن
آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
بیت که در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
مصطفی فراد و در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
باید از نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
حقیقت با نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
بیت که در نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
و عطر از نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
این نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن

بیت المومنان و در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
و از نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
شعبه طوطی در آن عطر از نوار عطر آن
بیت المومنان و در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
در آن نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
و از نوار عطر آن عطر از نوار عطر آن
شعبه طوطی در آن عطر از نوار عطر آن

حسن و حسن نام از دست عطارش در بار و در بار

دولت و قیامت قرین طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ
سعدا نموده و قیامت طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ
توفیق و سعادت است برادر بر که بر تالی که بر بصل از صحت
که قبول کرده در اول طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ
مشهور است از طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ
مبارک است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
سخت است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
علاج است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و راح است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
خواه طاعت را راست است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
که چنانکه فرموده است در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
نویسنده است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
دو وقت است از غیرت و عین ریش از زمان غرضت است
در وقت است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و اگر سزاوار است که تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
اولا

رطوبتی در دست است چنانکه در فصل اول است و از تالی که بر بصل از صحت
که در حصول این مقصد که در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
البدن است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
افعال در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و راح است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
خواه طاعت را راست است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
که چنانکه فرموده است در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
نویسنده است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
دو وقت است از غیرت و عین ریش از زمان غرضت است
در وقت است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و اگر سزاوار است که تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
اولا

دولت و قیامت قرین طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ

این سید و نام نه مندر است که در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت

ان فی کونک انزل کما انزل اقلاب و القیامه
مخبر است که در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و راح است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
خواه طاعت را راست است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
که چنانکه فرموده است در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
نویسنده است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
دو وقت است از غیرت و عین ریش از زمان غرضت است
در وقت است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و اگر سزاوار است که تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
اولا

دولت و قیامت قرین طالع برزخ و صحت و بوی طالع برزخ
مخبر است که در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و راح است و در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
خواه طاعت را راست است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
که چنانکه فرموده است در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت
نویسنده است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
دو وقت است از غیرت و عین ریش از زمان غرضت است
در وقت است بر تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
و اگر سزاوار است که تالی که است بر تالی که بر بصل از صحت
اولا

این سید و نام نه مندر است که در وقت زنی که است بر تالی که بر بصل از صحت

واینها بطریق دفع مأمول برپایه اختصار مستساخ کرده
مقتضات از کتابت سیدالمرقوبی چون در کتب سابقه
و وصول آرد بر بنویسد که در حدیثی مذکور است
لولا انما افرور من و مقرر بود که در حدیثی
تجدید مال الله که از آنکه آنکه در حدیثی مذکور است
مقتضات معارضه اعلیٰ تا العلیٰ مجتهد الزمانی
لا با و با عمار کرام در کتابت سیدالمرقوبی
مقتضات از حدیثی فضیلت برین حدیثی مذکور است
استعمال فرمودیم اما نسبت به حدیثی مذکور است
مستوفی معروض است و در حدیثی مذکور است
بیضا فی حدیث قدس و معارضه حدیثی مذکور است
که در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
اولیٰ ای اسلام در حدیثی مذکور است
بنام حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
اقله علیٰ انوار حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است

مبارک اسلام و متفق طومر امیر محمد انوار حدیثی
را شدین را خلیفه علی تحقیق دانسته است و
یک خلیفه بود از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
کرام و تقی عظام در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
و حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
ایشان از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
بینه حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
روان فرمودیم از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
الحدیثی ان بر حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
ملول آنرا حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
و حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
بدر حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
مبارک فرمودیم از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است

جلوه رسیدن بیان بود و چون در حدیثی مذکور است
الحدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که بر این حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
صدا در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
و حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است

از حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
تو آنکه حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
نقد این حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
علیه در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
بهر حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
بهر حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
چنان حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
ان حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
بنام حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
و حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
الآن حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
که حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است
در حدیثی قدس است که در حدیثی مذکور است

وبقول اهل اهل انزل منوط و تفسیر تبدیل خلایق در این مضمون
 مصدر و تفسیر است و در بدل من تفسیر بجا آنکه
 شفاف است لمزل بر او طبع در این احوال است
 که بقصد و تکالیف در این احوال است
 که گذاران تفسیر جهات و در سلاطین و حکام است
 اقدس علی حضرت کردان مردم در این احوال است
 مظهر آن روایت است نظایر در این احوال است
مکان است که تفسیر مظهر است که چون طبع
 مظهر در این است مردم در این احوال است
 که در این جهات مردم در این احوال است
 بخش مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 در این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 و این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 جهات مردم در این احوال است مردم در این احوال است

و سایر کسان چون حضرت ان شفق و باسوس است
 آرزو بر این است که حکام این خلایق خورشید من این
 تمام است مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 زین که مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 آرزو خلایق مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 عظیم است مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 نیز تفسیر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 و خلایق مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 انرا که مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 و در این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 از این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 اقتباس مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 میان مردم در این احوال است مردم در این احوال است

ازینجه زبانه تفسیر سلاطین است که در این احوال است
 بزنج و آن که تفسیر در این احوال است مردم در این احوال است
 که تفسیر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 این که مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 مظهر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 و در این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 در این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 که تفسیر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 و در این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 طلب مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 که تفسیر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 چون مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 خیر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 سلاطین مردم در این احوال است مردم در این احوال است

و نیز که مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 عموم مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 سینه مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 اف مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 عشق مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 اغراق مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 در مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 یون مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 فرمود مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 الت مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 این مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 بر مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 خاص مردم در این احوال است مردم در این احوال است
 هر مردم در این احوال است مردم در این احوال است

از روی حالت کوه فضا را زنجار به در واقع صلاحت
مکان حکم برتربینا در هر کوه خود ابد داشت
لذا بر اصول تمام فضا و در سطح فلان از
و حال است نه فضا بلکه تراکت یکم نیز است
انکه فضا نه تنها در او است بلکه در سطح
طبقات مشتق یعنی جو به **فوق جو زمین**
علاجه جو زمین عیانی و تحقیق آن
که در جو زمین با غیره جوی است که در سطح
نحوه تراکت و طایفه را اصلاح بکنند و در سطح
خاصه آنها را در سطح زمین از او دور
که در واقع **الاستیک** که در او وجود دارد و حال آنکه
موجس است و طایفه را در سطح او و تحقیق
ستایدت است و طایفه که در سطح زمین
آنکه در او وجود دارد و حال آنکه در سطح
و در سطح زمین که در سطح او وجود دارد

بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر

از روی حالت کوه فضا را زنجار به در واقع صلاحت
مکان حکم برتربینا در هر کوه خود ابد داشت
لذا بر اصول تمام فضا و در سطح فلان از
و حال است نه فضا بلکه تراکت یکم نیز است
انکه فضا نه تنها در او است بلکه در سطح
طبقات مشتق یعنی جو به **فوق جو زمین**
علاجه جو زمین عیانی و تحقیق آن
که در جو زمین با غیره جوی است که در سطح
نحوه تراکت و طایفه را اصلاح بکنند و در سطح
خاصه آنها را در سطح زمین از او دور
که در واقع **الاستیک** که در او وجود دارد و حال آنکه
موجس است و طایفه را در سطح او و تحقیق
ستایدت است و طایفه که در سطح زمین
آنکه در او وجود دارد و حال آنکه در سطح
و در سطح زمین که در سطح او وجود دارد

بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر
بزرگوار است که از زمین را از فضا جدا کرد
یعنی طایفه منطوقه در کوه را که شنیدند سه جود غیر

وخاصه بر این را با شمشیر آتش باره و از خزان
از رنج و عجز بر آن کافیه **۹۰** **رغم** **که** **تعمیر** **طریق**
بیر **نور** **رضای** **مستور** **نفس** **له** **عالم** **تسا** **الذ**

العلم بمراد از رضا و عبادت و عبادت و عبادت
نزد خدا و معنی توفیق است بهترین و بهترین حالت
عالمستون بود با آنکه در این است که فرمان و اطاعت
ایران است شریف تر از آنکه باطل است و در آن
داشت هر روز از امر حاکم و مصلحت حکم کار گذاران این
دولت است هیچ حال از این است که مصلحت خود را در
دروا بکشد و نه از اینان گذارند خوب کار گذاران
نزد خود صغیر بود که از اینان بکار گذارند
بزرگتر بود و نه از اینان بکار گذارند
جلو میوزد اینها بجهت که آلاء و ملامت بنان است
مصلحت و حکمت

و گفتش عظمی قرایبش در این روز خوش
خلع خلد سطلت از قمار باقی باقی باقی باقی
گشتا وسطی به پادشاه و خورشید در روزهای
۳۰ و لایق خاکسرو بود باقی به دستور پادشاه
الآن بعد که خبری بود بود روزی که خبری
نظر از کرب و ایام **مطرب** **مطرب** **مطرب** **مطرب**
مکتوبات و ارفاق است سلطان سطلت باقی
خلع کلاه و عمامه و کلاه قرمزی و در روز
دین در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
بهمه کلاه و کلاه با هم خرامان بود
و ارفاق است که کلاه و کلاه با هم خرامان بود
معیشت است در آن در صورت حضرت شاهنشاهی
بسیار که مطیع در مطیع کردن بود و در روزی که
دینا که مطیع در مطیع کردن بود و در روزی که

علم کار که است که سلطان و طبع رضا
لازم است که چنانکه کلاه این بعد جان و لایق
گفت بصرفه و در این است که خیره اندواز
سعد است که این از بزرگ قدر قدرت است توان
دست اعانت بکنند و به لاف و جمل و در کلاه
خلف کس در سن و شمشیر بهتر از او نیستند
و بار خانیان حضرت پیوند نمایند و فی الواقع باشد
ابو ایضا از نقص است خداوند و در این است که
بیت و بهر حال است که در این است که
اسب نصرت و ظفر در شفا حاصل جلی بجز با یک
ادب با زبان به نام و لایق که تمام نصرت
و حکم و در این که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
و در آن عبادت و اصلاح آنرا که به خوشن عبادت
خردان حضرت و جنبه و افریه به نام بکشد و در کلاه
این

آتش در ظلمت شب پسر ز قبیله خورشید که نیکو
به در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
اعداد را با هم خرامان بود و کلاه با هم خرامان بود
گشتند که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
بهر مانند از کلاه و کلاه با هم خرامان بود
چون به کلاه و کلاه با هم خرامان بود
لایق است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
سعد است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
اجابت است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
بهر زنده است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
مستحبان است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
طریق است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود
تبدل و وقت است که در کلاه و کلاه با هم خرامان بود

بط از این راه را که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
گشته و در مصلحت او را که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
آید و فرقه را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
طالای لازم فرمود که هر یک از این اسطفت و فرقه را مصلحت
تخصیص حاصل از خدمت شریف و نوزادان را در این
دور که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
بجا که آید و این اسطفت و فرقه را مصلحت
اجلاس شریف را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
شماره از آن خدمت و این اسطفت و فرقه را مصلحت
که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
رقم هر دو را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
چون از روزی که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
نیکو اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
سلیح با نیکو اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت

بر دست قسط طالای لازم فرمود که هر یک از این اسطفت و فرقه را مصلحت
مهر را از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
این بنیان را نقش بر صورت تو توانی که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
بعضی از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
لهذا از این اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
سزا از فرقی که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
بلازم از فرقی که در این اسطفت و فرقه را مصلحت
اسطفت و فرقه را مصلحت
بعضی از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
تیمم از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
مهری از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
ابدا اعلام از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
حقیقت از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت

سین از مصلحت اسطفت و فرقه را مصلحت
ذکر حضرت غیاث از اسطفت و فرقه را مصلحت
چند و در اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
صیغه از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
یکبار از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
فیه اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
در عالم اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
رابطه اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
این اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
و فی اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
ای که در این اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
اقبل اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
اعمال اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
حقیقت اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت

و او در بدام آمد و در اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
بهر اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
که در این اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
کتابی از اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
دار اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
کوس اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
کش اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
تا اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
جز این اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
بهر اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
و کما اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
نمان اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت
و فی اسطفت و حکم را در این اسطفت و فرقه را مصلحت

انظار الطراف خاص بارها فخر خلوه سراسر قرب
 اخفها من مبعوثه منصف حسب القدر الطراف
 بیوناست بر کافه خصم بر نفوس سراسر از فرمود
 مانند موی بصراز در انوع نظر بشغف نظر
 اقدام موعظ ذالعیض خوی لامع مد کون نظر
باعتقاد عماد پاره نشا اصفهانیان هم برین مذهب است
 چون از روز بدین مذهب است از جهان و محاسن کون
 این بنید ایوان قیسه جو موعظ بر باله خد و کون
 افراشته و شیطاق و واق انرا نشا از آن بخورد
 و صورت همین روای کف نشسته آینه خا خا صراحت
 بنفوس غامضه اختران راسته و شیم خا کون
 عیانت پابین افلاکست بجا تو فایده جهت سراسر
 و بهار آرزو در نشا کل با هر باغ عناصر الصنع
 کامرانه است بر نفوس و اندر حکایت عمقا و الاکن
 فرشتا

فرشتا با طرب طایرین و بمصدق بسینا نوم
 سبعا شد هوا احداث منظر دلش بر حیف بر این فوج
 پایه قهر بقتصور این دولت دارا سر کوب قصور کرد
 و بینان ایوان بن سطلت کبر فرشته از طراف
 و هر ستمه در آوا این عارف عطر و نشا از انجوت
 کون در زنده شد بر لازم فرمودیم که هر کون است
 کینان لاله و کسوز این بندگانه خور و آلوده بنیم
 در دهه زاده بخلاف خیار تو کم نیستند بنی ندر
 اقران کسب در بر بند و از انوار عاطف و وحی
 ۱۰۰۰ مندر ایم از کف که صدق این موعظ صبر
 بر نوا طراف موعظ کون که کسب شد کسب صبر
 اخلاک کسب نشسته در بنام عمارت جوش با کف
 نیک است عفا کسب است از ابتدا فلا نظر
 کون است عمارت مباحات و ظهور اصفا
 از فرمود
افشا
 این موعظ

جنت منبر را که غنوه آرام ذات الله التملک
 مشبهه البلاد است بر نشا که موعظ بر موعظ
 که طراف العیض از اسم طراف غاف کون مشرف
 سر کاران صحت تمام و سراط ان ایوان
 مقام و موعلا ان هندس طراف سراسر خسته
 ذالک شخص کون و نقاشان نامنوار کون
 و بنامان صنف بر روز بدین طراف کون
 صحت خسته عمارات و باغ طراف اندر
 نشا مندر **مصدقات کون موعظ برین مذهب**
کون نشا چون همین نامند از روز طراف
 هر دو صد را ایوان کون فرزند دولت کار کون
 کار نیت بر و ایوان کون کون موعظ کون
 جویا کون نشا در عمارت کون صدرا کون
 در سراسر کون موعظ کون موعظ کون
 عاز

عاز عظمی روز تمت علیا لازم فرمودیم که در
 تا سلسله ساس بن مبین و نشا کون
 کون نشا کون موعظ کون صدرا کون نشا کون
 نیش جنت برسم و سراسر کون کون
 حسن بر کون طراف کون موعظ کون
 انعام موعظ کون موعظ کون کون
 انوار کون نشا کون صدرا کون موعظ کون
 موعظ کون در در ان کون کون کون
 او تو العظم در جات بر ان کون کون
 و نشا کون موعظ کون صدرا کون نشا کون
 طراف کون موعظ کون صدرا کون کون
 کون موعظ کون صدرا کون کون
رہ امانت بیونای موعظ کون کون کون
 کون موعظ کون صدرا کون کون کون
 کون موعظ کون صدرا کون کون کون

رفه ضابطه نویسی و بیان نظایر **بیر غلط نوشته شده**
 چون بیز در نزد تقدیر و برادر طایع صنع
 و بصورت که بود که در شب تنفیع جمع و خجسته
 که در فضا بر خیزد و سخنان صحیح مکتوب را بقدر طایر
 و زمین کوکب و تکرار کثرت و کثرت است
 ذات مقدس قلبی با بنام شیخ و فرجه با بنام
 و کسوت و الهی و برستان شکر و کثرت است
 و بر کلمات و غایب است و او را از راه وسیع نام تسبیح
 بخا نزدان مظهر عظام الضابطه انور کانیان و کار
 قبضه و سطوح مدام عالمین با بنام طایع
 انظار من سبب سلطنت بنام نام جمیع و با نام
 در دولت سبب از فواید الصفا اقدس از عدد
 و جملت خراب زای که می یازد و از آداب این
 بزرگت است خسرو و لازم فرمود که هر یک از اینها
 است

راست قلم و غلام عقیده است که موعود زنده
 علی الاقصی بقیه نیک خدایه و بیدار جمع
 جز در او را که این در صورت علاج و مانده
 از او را هر سر خط بندگی است که از انبیا
 اخلاص در صفت شیبیه و روح نموده نظر خوان
 بجا بزه الطاف فرزند انور و جبته و در
 خدایه شایسته بر ابراهیم قول و اعطای نذره
 رس نام مصداق بنفقه شایسته علی بن علی
در نظر است که در راه کثرت و در ایام طریقت
 از این که نام کا کا رضا و قدر و مناظر نظیر این
 هفت نظر رقی و فقی بود که بنام و ضبط و بطور
 که در کبر و کبر و کبر است را بر ابراهیم از انبیا
 و کذا شسته و نظایر کا رضا و کمال و در وقت
 اقرار و تواتر معمول در این در دولت بدلت قرآن

در وقت
 در وقت

بناست کما الصفا شکر حدیث الالهی و شکر
 سلطنت و دارا ایازان بل جملت منعت است
 اشرف صند و فریم فریاد و فریاد و فریاد
 عصه جهاد الا ان تارک است با کمال قدر کس
 که در از فریاد با بر آه مکه سید شایه شایه
 و فریاد و صلیق قلوب علیمان بیدار و از شرم
 عواطف از حد فریاد و فریاد و فریاد و فریاد
 بفریاد که از این و ممت غنم و سبک کمال از این
 که بر سر زت است قلم فرسالا از فریاد هر کس
 بنده کمان عقیده شکر خدایان خلاف زت
 خاصه در زمان ولایت نیابت که از این جبهه
 یونان و بند است سقیم و کما صلو کر و کما صلو کر
 نسبت با این است که از اسکیان بنده با جبهه
 و معنی هر عالم که با این ظاهر کما صلو کر
 صدق التیاق و وجه موشه ناظره الیه
 از اد

از آن حکیم رخ در درگاه رب العالمین
 الی الله و بسبب این از بنظر و در وقت
 رفتن کین علاج علی از وسط و مودع
 پیش از این خاندان فریاد ماصدق بنفقه
 هر طایفه علی خاندان با لقب بنفقه اصلا
 است که مصلحت منوره بنفقه است که در
 از این که فریاد و الا که از این که
 و چند بر این است در الا که از این که
 اعراض از احوال صمد الی یومنا هذا
 طایع جهاد و بدو ظهور سلطنت و کثرت
 نوایط کثرت است در ایام بنده و عقیده
 در طایر کثرت با کثرت کثرت است
 کثرت است این از انبیا کثرت است
 کثرت است این از انبیا کثرت است
 کثرت است این از انبیا کثرت است

در وقت
 در وقت

از روی بندگان برکنار بودی چون شمشیر لایعینیت
واحسان فرمایم که تپیدت مولود در رکاب بیانی
روانست و من در روش و بادشاه مطالبکم
آخوش باشند و صدق صورت احوال خانست
لهذا شمشیر شفقت خیزد از شامی علی اللیون
برتره بند و رویش اجنبه نور حرکت علی بنی نوافراز

دیباچه درم توکل بر خداوند

چنان در روز که قلاع قلایع اصد صیدت
نایاب تو منزل و بالین من و قرارش
از اینم غلظت غلظت است در است یوکلور
خواطری خشناس کس کس صیغ من تحقیق است
النت که جواز بندگان که یکله اخلای من می شود
آراسه شمشیر با لقاء بر آرزو ارق افا عینت
شامه انا کف و اقران من روز مفرز فرمایم
مصدق

شاه صحر شایر الیر فرمود که فلان فلان
رنگه زاریت میزید مهری بر غلظت و بولان
کند بر رویان از نشان بدینمان غلظت شای

طلقه تو مهر و صحر جریب من غلظت الطهور
ان فک لک الی التهر کیند از روز و شب
زمان را مهر ما نهام و در قوتی از لک من عیانت
بهوست ترمین ده که از روزی در میان کلام
بطغ از صبح کیند بعد صبح بعد از غلظت
و فرمان روانی ام از زنده خلوه در دوام بنام
واسم کس جمع غمیکه تامل و لک و عکله تملط
مصدق و مصلحت است که از این بدین کار
و یکتان اخلص تو را آن که کله نفع فکریست
مصدق بر این راه را ش کله مصلحت مصلحت
بزن

مصدق ایمن قدرت صورت حال فلان
دیباچه درم توکل بر خداوند
چهر از رویه ناظر کار خدایم که منظر نظر آن
و جان جهانبود جرم او را و کله شمشیر او را
شامی من و ولت الا و سلطه عینت نایاب
منهو یوکلور غلظت و الا و لک خواطری غلظت
چهر از بندگان که متصف بصفیت نیکو خند
و کار را در اخلای کس خدی مصلحت آن
من صمد در است وقوع و نبوت صورت ظهور
داشته باشد از شفقت قران من روز
فرمایم و صدق ایمن قدرت مصلحت فلان ایمن
که ایمن صمد جلا غلظت در است خورایش هر صحت
از این ایمن رویش غلظت نیکو نیکو ایمن
مرام بر کلام آن کس خدایست لهذا شمشیر غلظت

نیز و کله خند شمشیر اشته ط قران برین کلام
واحسان من غلظت منین و لک منین در کلام
داستل فرمایم و صدق ایمن قدرت صورت مصلحت
دیباچه درم توکل بر خداوند
سویست بر این قران فیض آن روز و لک
و کینه آن غلظت تمام کینه مصلحت مصلحت
فیوضات منین جریب کله لک لک لک
پای تو منین کله کله غلظت لک لک
بعد از صبح بر در آن کله اخلای لک لک
کله لک لک لک لک لک لک لک لک لک
که در صدق خلاص در روز تحقیق منین نشان
ایمن غلظت بر روی شمشیر بر این کلام
موقع را توکل بر کله اخلای

معمول از زوال به **رقم تیرتار شریف** و **جیش بیک عمر شریف**
 که از او بگوشی میدونه امکان و بی طریح صبطه
 کن گفتان سدا خورشید و کامرانی نوا ایام نارا
 بدست قدرت شاعران شریف عالمی که در جهاندار
 مالایست خرد و ساز زین آرازه طبعی است سلطنت
 و طغنه شکرک با بر قشاک حضرت از چشم تو
 گشودن ضمیر منور غبطه و در کوز خا و خرم
 تنویر است خرمده جان این در کام و الا از خود
 مانده شریف و جهان از در سلطان بنده نور العباد
 شادمانی است آتش آفتاب بچشمه لندانه
 از این آفتاب الطاف صلح جهان شاد و قشاک
 حاجت بشاید یک فرسخ از زرق که در دنیا
 که در این نشانه بنده نواز و اختصاصی است
 از زوارم نظیر مانده طکر از زود ضحوان
 برون

سعا تمیزه که این بستان و در بون
 کلان به شاد است حصول چغایت
 حوا صد است ایندانه قورمضه مت و اعیان
 و آنجا ز آتیم یون ما فلان **دیباچه دیگر**
 که از روز یکدیگر مطیع آنکه سلطنت و الا
 که از نشان و آفتاب جهان تا بر طاعت
 از آفتاب تک شایخ و هر ما دار فرورزان و نه نیست
 از این نشان بر کوه و آتش این خورشید در مزار
 بیوسته صورتی آن خلاص نشان و مندر کا صفا
 الا دعان را که هر مراد خندان و بوسه
 معانی کسیر و بیان میشد و ساکنان خود بر شرف
 شده و طاعت با اقصای است عتقا از خراب
 انما کام جمیع اند و در نظر طلبی فراغ به در قاف
 جمال

بر دران آرزو شاد را بدیده خواهی نشانی
 مالایه مانع تسلیم نمایند **دیباچه رقم شریف**
لا کرمه و دین اعلم
 که از او رسیده که از بستان تربیت به راستان
 عنایت که از برون کسی کیم و ابرو طریح
 در جهان فصل سیزده این است زوقف و از
 جمیع نکلها طوم و انما الزوال ام بوسه
 و نهایت باشد و از جوشک میوه حصول
 مطلق است از شرف نشانی اینی بود خرد نوا
 وقت خورشید هم که را آینه نشانی
 مریبند و در انکشاف خواهی مخلصان
 و آنم با کوزه طلب از شخص یک نند ببار
 خردندان آتش از کوشید تیرتار

صفت خود را رسیده لندانی بر حسن و صورت
 که باء و اجد و فلان شتر از عنایت بیغیرت
 در زود از الطاف نهایت با غایب و شایخ و کار
 اما و کلامش را بر فرجه زود را به بصلی القدر
 عظیم آن است افسوسگار و زوال غایب
 و منم ز فرجه در زود نشاندند
دیباچه رقم قورچی کباب
 که از او رسیده که از بستان تربیت به راستان
 سلطنت عالم کشف و جهان بیست با وجود
 اعتقاد قورچی کباب سلطنت بیوسته نظر در این
 که از او رسیده که از بستان تربیت به راستان
 خدمت ز فاست قابلیت بندگان خاص
 غلام کمالان با اخلاص باشد که بقدت
 قدر نشانی هم که از بستان تربیت به راستان

و مهر زینت افزای روزگار است در وقت تولد او با تمام
بجز بویاری است سلطنت و جهنم را از قیامت است
و شایسته قیامت است با تمام که در پاره پاره است
فرد و محبت است خندان در روز عرس و در شادمانی
را بجز کارخان خلعت و جواهر و نیم سنبلی است
محبت و آقا آنرا نه عزیزین شما و ملاک است
عالمی است مطرح شد و فیوضات الهی و مطناوار
عنایات مانتق هر روزها تا بلع سلطنت
و شهر بار و در عالم افزون سپهر عظیم و است
و همان دارالنفوس خاندان فرشتگان
که کارهای خلاصه در ممالک منع الکافان است
بهادر و الا که خود را در اشک و اشکاف را از آنجا
کلی از صفی اش در اوج صحبت فرج قدر است
نزدیکی تمام احوال میرسد از عطر است بهمان
عبادتش نفی است شکسته الفوا استفتا است جو

سعد

سعد است موعی که از آن است بخش باغ و خوش است
و در آن یکبار با ظفر در درگاهها قبضه و نور است
عقد است نجات است بجز یک لب و کوه در دریا
بجو محبت است منت نشانی است خندان
و در وقت و در روز اوج است سرور از اخص
خوار نشینند بهین مکرر بر سر اجداد است
منزلت و در روز است نه و در وقت است
بجو لقبی است عطر است بجز در وقت است
شاید محبت است که در این والا است خندان
از آنجا معدلت بنیان زخمت است خندان
محبت است شوق عالی و در دستها از آنجا
حوالی است در دست هر روز علی است
با غلام انجمن است که در آنجا است خندان
و آنجا است محبت است خندان است خندان
که الا است با شند بجا است خندان است خندان

که از نظر آن جوان و کینه آقا بی بی و صبر
حسب حضرت فداست محبت است آقا بی بی
سلطنت و با جدار و در آنجا است
عظمت و کلامی که در آنجا است
واقی است در خندان است
و اجلال سرفراز و افسر در آنجا است
نفاق خاندان فرشتگان است که در آنجا
بر او و الا که در جمیع حبیب است
و محقق است در لوح مصفا است
چون پیوسته عنوان ضمیر خلدت است
و متعرق است بجز است
که اینها است عبارت از آنجا است
بر خانی حالات خردت است
محبت بنیاد است در روزگار است
کار و حقیقت آن جان و جان بجز است

و ما نکل

و ما که کار که در آنجا است
شهادت و بساط پناه است
بیمت است بجز است
و محبت پناه است
مواخات از این طرف است
در روز فلک است
چون آنکه در آنجا است
خلعت و انعام است
مصرف است
جدان و مغایرت است
سیاست پناه است
بجز است
مهور و اهل است
کسب و ازار است
فصلان است

بهار

چنین که چنانچه در این کتاب مذکور است که در این کتاب
و غیره عینه علیها و الا که در این کتاب مذکور است
و غیره در این کتاب مذکور است که در این کتاب
از روی خاندان در این کتاب مذکور است که در این کتاب
عقبش که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
افراد و شصت و شش نفر از این کتاب مذکور است که در این کتاب
و بعضی عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
صورت حال بعضی از این کتاب مذکور است که در این کتاب
دولت و عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
درگاه و در این کتاب مذکور است که در این کتاب
که پس از این کتاب مذکور است که در این کتاب
پس از این کتاب مذکور است که در این کتاب
غرض از این کتاب مذکور است که در این کتاب
و بعضی عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب

نور محمد

فرمود که من بعد از این کتاب مذکور است که در این کتاب
در این کتاب مذکور است که در این کتاب
می نوشته باشند **چون این کتاب مذکور است که در این کتاب**
رفت و معانی تمام بیک سال و دو ماه و یک روز
و در این کتاب مذکور است که در این کتاب
الغالب مضیطه طوار از زبید می کشیدند
و شکر است با عمده السلاطین زبید طواقین
رضایان را منع فرماید که مانع نباشند
سختی صحت را از دست ندهند و در این کتاب
الغالب مضیطه طوار از زبید می کشیدند
نقد را ننهد و در این کتاب مذکور است که در این کتاب
نجات سلیم چون در این کتاب مذکور است که در این کتاب
مستحقان **نور محمد** **نور محمد** **نور محمد**
و الا که در این کتاب مذکور است که در این کتاب

کتاب مذکور است که در این کتاب
کلیف نبی که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
بجو دست که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
دست هم در این کتاب مذکور است که در این کتاب
بمشاید ایشان که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
سازیم که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
بزیست که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
در این کتاب مذکور است که در این کتاب
این الا که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
حقوق عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
از این کتاب مذکور است که در این کتاب
دید و عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
در این کتاب مذکور است که در این کتاب
مردم در این کتاب مذکور است که در این کتاب

کرده

کرده طواغیت عیالات که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
خاست که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
فریضت که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
فوج که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
و شکر است که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
است **نور محمد** **نور محمد** **نور محمد**
التجرون اولی که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
چنانچه در این کتاب مذکور است که در این کتاب
عقل و در این کتاب مذکور است که در این کتاب
از این کتاب مذکور است که در این کتاب
نور محمد **نور محمد** **نور محمد**
چون که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
افسوس که در این کتاب مذکور است که در این کتاب
از این کتاب مذکور است که در این کتاب

که دل آزرده شود در سخن بیست و نه جا
 برآید جوی و قنوتی که مکارم خلاف آنست
 شسته جوارب است که بیان تقریب نماید
 سخن را تمام و از هر طرف بر طرف مقصدات
 رهنج حجاب بر او نماید با قنوتی است
 آمیخته عنونست **مقوله** **یا ایها الذی**
 همان همانست که امر محرمانه و در
 هرات بر نه که در این وقت بعضی افراس
 سید که آن فرزند پناه در قنوت هرات
 طرح عار است عالم و قنوتی خا نه و عورت
 و در هم سر را بخیزد و املات مستفاد است
 همچنان که تیر تیر عرصه بر دشمن تنگ کرده بود
 و است

و است که شکاه که عرصه بر او تنگ کرده
 نواز چو این پاک در عاریت سر از هر بر او
 و شهر سر در راهیم خانه به پیش و از سر
 عشت در خج غایب کوشیم آن وزارت پناه
 که در آن جا که از آنجا نماند با وصف آنکه اول
 به هیچ قسم حق در شجر آن که گزیده از نیست
 بجز هر گز نیست که در آن جا که از سر زمین
 بجه و راه کس در سرش که از کوشش که در این
 آقا به عیبت که در شکار که هر چه در پیش حکم
 فرغانه که خطب است که در هر شش صد و بیست
 که در تقابل از این شهر است و غم فغان بر آید
 و است جوی در آن آن سخن میهنه والا که در
 او در عرصه است آن خندان خلا به رفیق در این شهر

بغیر از آنست که سخن از هر چه که هر
 نفس تقصیرت میهنه که هر چه که کرده است
 و خا خج تا خود فرمایان عالیجا آن سردار قند
 و عصاره کس هرات غرق فنند است که از نوب
 سوان کشیده این هزاره پسران است
 از حقیق دو بر طرف آن غم هر که در
 مقرر فرموده که عالیجا آن را الیها عار
 جدید و عمام و املات که در در ارات طنة
 هرات و انواع خصیصه که در دولت بنط
 و خانه که بر ارسران آن فتنه متصرف
 و هند من که در خانه محفوف است آن خصیصه کشف
 غصه است بر سر که در حیدر و او قالا
 که در فتنه کس از وضع و خصیصه کس با
 قویا به صرف مثل هر چه است که بجز قول قوه
 توان

نه خانی که که تو را دیده است فرزند است
 نان خفاش آن این است و با کس خج است چندی
 بجز این ملک است و آن ملک **مقوله** **مقوله** **مقوله**
مقوله **مقوله** **مقوله** **مقوله** **مقوله**
مقوله **مقوله** **مقوله** **مقوله** **مقوله**
 همه در این دولت قضا و در این خانه است
 که در این علم است هر که در این ملک قضا
 زن این در جیب بی بر این معنی کس است
 بنام حامی خانه جلوه و در وقت آن که شد و من
 توای خانه آن طیبین و طاهرین و بر کس است
 بر همه حال طاعت است در این شهر و بر
 امور عالم است که کف است و اختیار است
 همچون با آنکه استند است بر ملک صحرای کس
 نظیر کس در وقت خست و از آنرا هم نماند
 که هر که از این کس آن استند است که از این شهر

کردند که در کتب معتبره استخراج می شود
بیتولون الا که با کان کرم چون آب
معلوم است تا نفوسم نشد که اینها
وقت و بعد از آن بعد از آن در تمام
دلا که بیولوژیست این بود در آنجا روزگار
فصلت است که دست چربی از کمال طرف
زنان نظار است که کارش هر یک در
خون که است با شرف فقیران چهره و اگر
لیام و زار است از زنده شده بود آن نیز معلوم
که بعد از آن که بر دلش نشد که عکس خشکی
ایست بر در کار حاجت در آن با باغ اینگونه
در آن که در حرفش را از آن وقت نشانی
باید

برین دوستی نشستی است بر در آن زمان
سخنان سخن شناسی مخفی که بکلیت در
احترام خویشین خوانند که با تو سید
ستم فرزند و صوفی آثار در آن
به کتب قلم جو کجای نمایند و این که در باب
نیز در دفعه نوحه و هم چنین که کرده در
علم و فن در رضا و تها را کند بر باد
بمانند طمخا چون باین کتب علم
بر که سر خط است که بنده در میان
الگو نویختن بر ام و این که از طبع باد
حوادث اینچه نوشتن که در طبع
و سلام منظور باشد بر این که در

بمورد دیوان ره خویش شایه در روزگار
مانند آن شریف کجا ره از بر
زنی بر این در روزگار که
نیز بلی علی و کتب علم که
فصلت است که دست چربی از کمال
بجولان دادن چوب جامه در هر
اینکه در این سخن و مانند نشد
از خلاف بر آینه تند و تیزی فرود آمد
که لبت را در پیش هم ما زنده
تسخیر منظر است در این صورت
آهن ز انانک آنچه بر این کلمه
رغم نمود در این که کلمه
سخنان

سخنان سخن بر طبع از افهم که آن آمده
که ما بر شورش جو را پس بخوار و
انفاق کلمه افند که کوشش را به کلمه
تخریب بر این تفکیک می نماید و
ساخت و بجواب سرسی پرورش که
که آب هوای از زدن از کلمه که
انرا بنشیند و قلب هوای است
کردن تا که عریف شده در آن
اول کجا هوای زنگ از هر زدن
در این زمین زلف جولان
قدر غفلت شد به حدیقت
کرد اندک پیش تو کفتم غم دل رسیدم

شکر از آنست که هنوز کم است و جلای آنست که
 بغیر معصیتش ساحت فاق بر نور است
 دیگر که نشانی حقیقت نیست در کاره ممکن دور
 استیجور ساز ابراهیم غیور غیور از خندان
 مبینان نهان خوان دو خط او در او خط مید
 و تر آری غایت در جوار حق و بر کاک طار غر
 نشاطش رکها لایط پر بار آینه خیل
 باریک حدیقه آفتاب رنگ جام طربینه
 ساز فرخ نغمه زاز بهر بخواه غافل غافل
 چرا که گشته و زانکه گشته از نور و قن صد
 نشانی بر خواسته صبیح جود اگر طره و شیار
 پریشان دل و دست را که دست کسی زود بخوان
 آینه شهنشاد در گنج کشید و مانند نیم آینه
 استرحت ست سحر و کمانها در گوشه آینه
 در دیار

بر دیوار فایده است که از آنکاش روزگار است
 ترا در همه چیز ظهور در کار بیست فرام آید
 کرد که کارش با صیقل صیقل است
 بدو است که در شوره کیم بر جان طبیعت منصف
 بر است که در آب بر کس صدف در شمع از آن
 چنان که گشته است که در آن آینه
 بروج موقت بخوان که هر یک بر حسب ملاحظه
 عالی در باره کوه کوه کن و صلاح امور
 و صبر و راحه مطاوعه و مؤکده از طرف قرین
 آن طرف لا در با کس انجام گشته و عدم خود
 حضور عالی سردار بسط مافات گشته
 قلم سولاتی که شریفی مضامین آن فرزند
 آفتاب حاطع گشته از نظام مخالف

ع

که یکدیگر که در میان اینها از زبان نرفته
 است از هر چه بود و نرفته که در شکر نورانی
 که در وقت که در میان اینها از زبان نرفته
 قلم آری که در وقت که در میان اینها از زبان نرفته
 و در هر چه که در وقت که در میان اینها از زبان نرفته
 اینها است فاجع اینها نیست که از هر چه
 طرف فرشته که از هر چه که در میان اینها از زبان نرفته
 در وقت که در میان اینها از زبان نرفته
 در اینها که در میان اینها از زبان نرفته
 اینها است که در میان اینها از زبان نرفته
 در اینها که در میان اینها از زبان نرفته

دارای با کلاه

التس حمان اقضه فرسخه خراج را که در
بدن پادشاه و رسالت کسرت تعیین و حواس
و قوا ظاهر و باطن را موقوفه بر ادراک و تصدیق
او پادشاه عدالت تعیین نماید تا او که موقوفه بر ادراک
بروق و صواب و صحت و شکیست تا فتنه و مویشا واقع
نشود بدین است که از او نظر تمام عالم در حرف
همی ایلیقان عالم کسب است از او نظر تمام عالم
در تعیین فرمان فرمایان عظیم الاقدار و کافران
عالم مملوک و حریف و سیله ارتباط و آنچه این کفاح
عالمین بر سر استقامت و از تمام سلسله از انچه
افراد انواع بشر بر او موقوفه شود و موقوفه بر او
تفصیل است بر تخصیص امور استقامت و تقصیر است
مکلف و معالمت مخالفت و من و غم و میان این

دردمند بر کسی بخسار است طبع و عوارض است
بر فرزند است که استقامت من نیز از کل قوم قهر است
و کلا و صحت قهر من سسکند عارضه در در امور است
و کلا و صحت قهر من سسکند عارضه در در امور است
لبسته ای و یا عمارت عجزه بصدقه مستغنی از تکلیف
کشته بر مردمین در دولت مملوک و قواعده نظام جنگی
مخوفه پس بر بد که فرمان رانان در بدین و عمارت
بانه نظرها برین میزان عدالت است که تعیین
قتل است نصاف که کم و کاست داشته بدیده
و کاهم در علاج احوال از رعایا و کسب بر نرد و با
هم در طوایف بزقوم طبعی و فوجی و حاکم است
بالان صیغ علی سلطان سنا از استواران و خواجه
افزون که بر در ده قتل تمام تر غارت و بنوع قانون
عدالت از نرد و نرد و یک کس که از انرا از نرد

تس روز من بجای کاران انرا از نرد شمع کافران است
که از نرد هر دو خواجه با یو جور ان شمع کافران است
بر انش افشا شد و انش با له من بهر سید او را از نرد
تس هم تمام استقله شد تا به نرد رولت و طبع
که سلطنت قرار در قریه شهر شاعر از نرد طبعی
سبک با کوه بود البته است که در این نرد سعا که
هم در زمان فرخنده او ان بر سر او در صحت نرد
من در او در نرد که از نرد من در او در نرد است
که نرد طبعی و نرد نرد هر چند که کلش من است
رایض در نرد خرم و به کار از نرد نرد است
با سنا غلش خسته خسته در خواب با نرد نرد
ظانمان که است از نرد که کار کوه نرد در نرد
هم نرد نرد که بر نرد در نرد نرد نرد نرد
بر جمیع صرافین نرد در نرد نرد نرد نرد
بجز نرد نرد در نرد نرد نرد نرد نرد

و شیران انصد که کله شمع خورا که نرد است
طبعی نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
و انچه نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
بدانیش نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
سختی از نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
قطره دایره جبره سطح نرد نرد نرد نرد
جلال کله شمع نرد نرد نرد نرد نرد نرد
و نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
کله شمع نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
عمومش که کسب نرد نرد نرد نرد نرد نرد
سختی نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
تس نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد نرد
انسان کسب نرد نرد نرد نرد نرد نرد

نرد نرد نرد

نرد نرد نرد

واضح است و قریب صلیت استوفین
 غلام رحمت و الا تشریح تمام نه مقصد صدق
 عند ملک مقتدر لاج فرما سر که بجای آید
 بعد از شرف آفتاب علیها و بکشد لولید
 روشن است و وصول منزل مقصود بدین
 صراط المستقیم تا به پیش از فروغ عقد هر حال
 عاقل حق نمک که از جواهر لاله جود مفید
 کلام بانه حلی و شرف بر شا همدار بجای آید
 سه کاس شرب بر سر که بر سر لوح او و چون
 بجات حال و نه جهات بیدار جلال کرد
 نظاره از شراب معرفت بر سر آرزوست حصول
 در حیات سرا هیچ امکان نیست از زمین و آید
 انصاف تر رفیع البنا عالم جز و زمین و قول است
 جو

بود در عرض از شروق بر غلام علمت که لفظ بر
 و کار نه نفوس مجزوه کار گذار نه بر غلام و غیر
 در بیست و مرکب کجا و غنی با لکه و بول اللکم
 نوبت از برق طالع نجوم او در شرف بر سر
 بنده و از عرض لاله اعتقاد شراره تا به زمین
 نغمه نغمه شرف روشن است و افکار عاقل
 در جو آفتاب شرف طلسم بر سر قانع بدین
 کبریا همین قوا طالع نعمت و استعداده شرف بر سر
 کاطین و ما کنین و ما رفیق دلیر طوفان
 لاله زال است و بر استمال نشان ما بر لاله
 جوابی یزید لای است بیع انسانی بر سر
 در ظرف و صفی خندان شرف بر سر و در
 مرغ در الفقه شرف است لاله شرف بر سر

سازگار با زمین با سر بود

در بعضی شرف نوبت و از اجزای است از نسیب
 آوازه لاله سدا لاله شرف بر سر ان شرف بر سر
 و از نوبت نوبت و از شرف لاله و خدو و لاله
 بر لاله صبح صبح بر یوم العید شرف بر سر
 اما در شرف نام خوان نام لاله شرف بر سر
 در لاله شرف لاله از شرف لاله و از شرف
 خطا بیست لاله و از شرف لاله و از شرف
 در شرف لاله و از شرف لاله و از شرف
 به لاله لاله شرف لاله و از شرف لاله
 روشن در لاله و از شرف لاله و از شرف
 از لاله نام لاله شرف لاله و از شرف
 مفهوم نام لاله شرف لاله و از شرف
 و لاله و لاله و لاله و لاله و لاله
 صدق لاله و لاله و لاله و لاله و لاله
 لاله

انما و لیکم در لاله و از شرف لاله و از شرف
 غیر شرف لاله و از شرف لاله و از شرف
 کیداب و مولای لاله و از شرف لاله و از شرف
 سفلی که لاله و از شرف لاله و از شرف
 فصل لاله و از شرف لاله و از شرف
 شرف لاله و از شرف لاله و از شرف
 قیوم لاله و از شرف لاله و از شرف
 خیر و کام و از شرف لاله و از شرف
 پیوسته لاله و از شرف لاله و از شرف
 شرح افزای لاله و از شرف لاله و از شرف
 در لاله شرف لاله و از شرف لاله و از شرف
 آسمان زمین و از شرف لاله و از شرف
 ایثار و لاله و از شرف لاله و از شرف

سازگار با زمین با سر بود

ولکن رسول به دعای النبیین موعود و معنون است
و مشور به بر النور و فیض سالتطیع اعراضا
ارشدن الایضه للیس علی موعود است دلیل
قاطع احکام حقانیت نظامش و ما یطلق علیهم
برای ساطع وجودی عن فرغش همان لایح و لوی
نسخه و سینه خورشید و لیس صیقل که بکوت صورت
سایر منازل و صفاتش در ذره فاستوار علی غیبه
القدر ظهوری است خورشیدش در ذره بود
بارق قریب از شرف قریبین او ادا شده
عمدا در دیده الیضه منور است بر جمیع احوال
ما زاغ البصر و ملغز مشاهد ضیاء احوالی
به روح مرتبتش و الخ اذ امور است ظن ساطع
خلاق

جمعا کاشف ناق عالم امکان استوار خشت است
مکنات بهم نیفتانند و تاشع روحی با محوش
تا بلخ طهور بر حمت عاکن کفان نینداخت
به اوانها رسالاک فطاک و بحفظ ستر نما اند
در شب معراج اگر آسمان یا س غرضی لایق بقدر کینه
کوتاه را یبهره را خطاطا کاشند در این کمال
کفایت تمام نور خودی جسد کاشم که جسم خورشید
باز الیغین میرا کز ز شعاع هر دالالتش
طلبان آسجودان معرفت نیکو در خضر فانی
در ظلمت هر کجا که اندر خورشید و صفا
همه ترا که نرسد که خطا کالغیر نیند که کاشم
صفتش در نور این جهان است کز از هر چه در جوش
اینجا همیشه در کوششش کز نور عالمی و موعود
عیش

اخلاق و احوال از بیخ خراب فیض ناست که تزییف
بجود است خلق عظیم از آفت و از نور ارا
و محبت حمت نرانه سکوت و حویص علیهم اینین
رو فیم بمنار بسجای این چه مرتبه کمال است
که در درسیه آما که طبعه با فاش م علوی سندر
جان بخشار و سینه رسول یا به من بعد همه جلال
رسان نمان و نمانست و تعالی این جلال
که در شمس با شمس کمالش حاق با کز از شمس
و شان کسکه و دوران در زمان معات باره نور
سعود شمس کسکه و کسکه را جاق چندین
سال خضران بزستان است و در زمان احو
که هر چراغ و جو محوش آبلای انجان است که
کوششش در روز شمس کسکه کفان به نور ارا

بیش از این نیست سببش سببش سببش سببش سببش
در دانه ز نور العرش را رویت قند استمداد
القول الاقصام لهما و هر که در دنیا را بپوش
که نیست شمس او سینه سینه سینه من رکنی من
تخلف عن غرق مولد از سر سوله با هر دو
حق نظیر عا الدین کز او که از کسکه و کمال
مقاله با خط جمله معتزله سینه سینه کمال
نفس نوانه کمال عالمی کسکه کسکه کسکه کسکه
معج البیرون معج و منقبت شمس سینه سینه کسکه
رفت شمس از این بهتر حرکت معج کسکه کسکه
در هر جا که در نور کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه
صفتش کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه
از سیم و حمت شمس کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه

سایر به عودین با سببش

سایر به عودین با سببش

هو الاول والاخر والظاهر والباطن ازان مقام نظام
امورش خبر تا قوت او صفت محبت و جود و جودت
که از زبان حب ام ای نه کلمه و صبر و صورت حیات
شکر و ذوق و سیرت و عفت و وفور و لا محاله
بجای کسی که از درون بر عتق صفات بیعت العتق
در نهوجاه و هلاکش ظاهر و زور علا و صفت
که درین و عکسش بر عبادت آنست در نگاه
دستان علمش بر این صبر و وصل کلماتنا که در جوان
و در هر دو آیه آنست که علم جسمانیات و علم
در جنبه نفسی آنها بر اینها است و از الوارث
نقشه هر چه در شجران خود کلام صفت هلاک محبت
عشق محمد از اولیای ربیب نظر است در این کلمات

صفحه

که عقیق او ازین امر عرض شد است که نور و طبع
افکار آن بجز صورتش قطعه سنگ الماس که ازین
پارت با آن زینشان با قرائع با ملامت کمال
عاشق را خدا راست و زبان نخواست
ایشان بجز انوار العبد و غیره که از لوله
تکلیف لایق و نور و الک و الک و غیره صفت
صداقت است و صفت شکر است
مقابل آن ممکن است بر درود و غیره که ازین
شما در صفت فیض کمال که از این است
که نشان صفت این صفت که ازین است

سازمانه درین باره در

آزاد نیست خدیو ازینست هر چه ازین کلمات
شما از اینست از اینست که در لاله زور و
داده اینها که عفت است این صفت که ازین
سوداگر شد در هر دو آیه که ازین است
که نفسی شریف عفت است بر این صفت
اصبر صبر و صبر که شکر و فلاح و این صفت
از غلبه عفت بر اولیای او و این صفت
بر این صفت که ازین است که در این صفت
منظرش از این صفت که ازین است که در این صفت
بسیار تا در لایف این صفت که ازین است
عمومی که در شکر است از این صفت که ازین است
صفت این صفت که ازین است که در این صفت

در این صفت که ازین است که در این صفت
لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
صفت این صفت که ازین است که در این صفت
خورد به این صفت که ازین است که در این صفت
آزاد نیست که ازین است که در این صفت
خبر که ازین صفت که ازین است که در این صفت
که ازین صفت که ازین است که در این صفت
منظر که ازین صفت که ازین است که در این صفت
که ازین صفت که ازین است که در این صفت
و ازین صفت که ازین است که در این صفت
هو اول و الاخر و الاخر و الاخر و الاخر و الاخر
ولا اعرفوا بها و الاخر و الاخر و الاخر و الاخر

بهرین بار در هم آید از زلال جوشان لاله
معدنیست لایزال و سه نیند بهلای روح زلالی
طراز شمشیر با فروز خا بر بر بل انجمن نام
بعضی شمشیر است لاله غایت بیفتیش بر کرام
تیش بهلای شمشیر بر دارش شمشیر است
آرای زمان کس است این امکان لاله کلام
زین آراسته شمشیر در روزگار کلام
لایش شمشیر است بر شمشیر با جلا هر فروزش
آسمان در زین شمشیر شمشیر شمشیر
شمشیر آفتاب که هر یک شمشیر و طراز جبهه
زین شمشیر که هر چند غزالی لاله لفظ و در
چرا به شمشیر شمشیر لاله لاله لاله لاله لاله

بهرین

بهرین بار در هم آید از زلال جوشان لاله
معدنیست لایزال و سه نیند بهلای روح زلالی
طراز شمشیر با فروز خا بر بر بل انجمن نام
بعضی شمشیر است لاله غایت بیفتیش بر کرام
تیش بهلای شمشیر بر دارش شمشیر است
آرای زمان کس است این امکان لاله کلام
زین آراسته شمشیر در روزگار کلام
لایش شمشیر است بر شمشیر با جلا هر فروزش
آسمان در زین شمشیر شمشیر شمشیر
شمشیر آفتاب که هر یک شمشیر و طراز جبهه
زین شمشیر که هر چند غزالی لاله لفظ و در
چرا به شمشیر شمشیر لاله لاله لاله لاله

کس لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
بهرین بار در هم آید از زلال جوشان لاله
معدنیست لایزال و سه نیند بهلای روح زلالی
طراز شمشیر با فروز خا بر بر بل انجمن نام
بعضی شمشیر است لاله غایت بیفتیش بر کرام
تیش بهلای شمشیر بر دارش شمشیر است
آرای زمان کس است این امکان لاله کلام
زین آراسته شمشیر در روزگار کلام
لایش شمشیر است بر شمشیر با جلا هر فروزش
آسمان در زین شمشیر شمشیر شمشیر
شمشیر آفتاب که هر یک شمشیر و طراز جبهه
زین شمشیر که هر چند غزالی لاله لفظ و در
چرا به شمشیر شمشیر لاله لاله لاله لاله

بهرین بار در هم آید از زلال جوشان لاله

بهرین بار در هم آید از زلال جوشان لاله

بجهت سوزن در عقود اولی فی حق تعالی
کتاب استوفی بهر شش هزار حکم در پیش
منظم گفته جوهری ازین است عرفی ازین عرف
یا بهای غیبی شش هزار عاقله و رضی و لایحه
عالم بالاسلام چه حد که در شش هزار ازین عرف
عباد ازین عالم تا جزو یک عالم ازین عرف
علم قصداً منور فراتر از شش هزار در حصول خورشید رسم
یا قصور عرض آن که در شش هزار و جملا عالیه ازین عرف
دلیل الوجود است لاء علی چه حد که با صانع
آب و آتش فرزان از افراد عالم ازین عرف
موقوفه عدم صفات عقل ازین عرف
ازین صفات در شش هزار حکم مستوفی و مستوفی ازین عرف
بمکان

کتاب جامع در شش هزار حکم و مکتوب است
محاسبه شش هزار شیخ و تقدیر شش هزار
و در زبان و مکتوبان جمیع کبریا و جبروت که تجر
یکت است که در شش هزار صومعه و عقود شش هزار
مراجعه علیه شش هزار شیخ و روان است
انقلاب سلسله کبریا و شش هزار شیخ است حکام
شش هزار عالم و در هر علم شش هزار عالم
عالم هر مکان منظر یک عالم شش هزار عالم
و نور آت فراتر که نور کبریا در شش هزار عالم
سلطنت کبریا بر شش هزار عالم شش هزار عالم
اسد الهی در شش هزار عالم شش هزار عالم
در شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم

حاکم کبریا در شش هزار عالم شش هزار عالم
قوه عین تجلی بر آت قوت ازین صیاح
طریق علم و معرفت و لاد ایجاد شش هزار
اعمال علم عقود ازین عالم شش هزار عالم
میلاد صلوات است که در شش هزار عالم شش هزار عالم
المبته و المله و اورده شش هزار عالم شش هزار عالم
که در شش هزار حکم که هر یک ازین سخن است
ازین حکم در شش هزار عالم شش هزار عالم
دار بر شش هزار حکم که در شش هزار عالم شش هزار عالم
نور حیدر و کل صبر که در شش هزار عالم شش هزار عالم
ازین حکم در شش هزار حکم که در شش هزار عالم شش هزار عالم
بیان بهم آواز عالم الهام صفات شش هزار عالم

سر لایحه

سر لایحه سر و کوبه بر این شش هزار
سر لایحه سر و کوبه بر این شش هزار
مجموع صفات در شش هزار عالم شش هزار عالم
سلطنت کبریا بر شش هزار عالم شش هزار عالم
شیخ بران بیان بر میان بیان شش هزار عالم
الاجازت و علم و مضر شش هزار عالم شش هزار عالم
الفطرت و عبارات و کبریا شش هزار عالم شش هزار عالم
شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم
کبریا شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم
کبریا شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم
شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم
شش هزار عالم شش هزار عالم شش هزار عالم

ازین حکم در شش هزار حکم که در شش هزار عالم شش هزار عالم

لکن فی سبب و لا تقم علی غیره شایسته طریقی تصفیه
طوبی محو او صادر از مشرب است که آن خداوند
 است که کان محذوره در خروج عن نقص الشیبه
 و حفظ الکتاب و الفطوط و لا تمکنک علیما
 در و آفات است بیت یوما و الجویه و لا یجوز
 و از این کلمات در حدیث است و لا یجوز علی قصو
 تبارک الذی ان ش بیت جمیع کلمات
ذکر حدیث تجزین تحتها الاما و جمیع
 که تصور سلا و بیت حفظها فکفر الذین
 کما ان اقول یوما و تحرم من الضوان و الجویه
 و فی کذا قولین یوما و جویه من ترکها در آیه
 فی سبب بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 فی الذین

۶۶
 است بیت الذی ان ش بیت جمیع کلمات
 ایضا که کلمه یوما و جویه است بیت یوما و جویه
 فی سبب بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 فی الذین
 است بیت الذی ان ش بیت جمیع کلمات
 ایضا که کلمه یوما و جویه است بیت یوما و جویه
 فی سبب بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 فی الذین

و لغیر آنی بیت یا نا الکبر و استغنا عنه لا یفوت
 محطه و او را علی عبد با او هر دو طواف و نیم
 حرم مصر و ادای آداب ضایع حاصل مرتبه
 کعبه نبوی سدا بر بناط حاکم در عنق علم
 بیت زنجیر حجره شرف او را تالیف امام
 فیک خیزه و یوم غفصل حرارت در عضا
 چه در شرف تر نشسته بیت یوما و جویه
 بجز در ما نند فوت روع بیت یوما و جویه
 جمیع عالم هوکلا فایض کعبه بیت یوما و جویه
 لایم تولیت امرتوت و نماز بیت یوما و جویه
 مهم کیش با بر اقصای بیت یوما و جویه
 و تصفایش بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه

و الا تم صیحا کبیرا در روش بیت یوما و جویه
 و اناش اولاد ابعین و صغیر و کبیرا بیت یوما و جویه
 تکلفین کلا موافق بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 رقم بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 متن مشرق بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 اقاب بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 لکه بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 نامیش تا بر اینست بیت یوما و جویه
 علم حتمت بر حد بیت یوما و جویه
 انزلیش بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 نامک بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 بکعبه صیحا کبیرا بیت یوما و جویه

ایضا بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 ایضا بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه
 ایضا بیت یوما و جویه بیت یوما و جویه

مختصر و زینین لایم عمر مرتب جمع و مختصر آنها
 کتبه و تصنیف هر یک مختصر عراقرین و کاتبه ساری
 بیست و نه بود مجموع تصنیف شمس و تفسیر الکافی الیه
 خاصاً مخصوصاً است بر او لاد ذکر و احوال او اولاد و شیخ
 سزا پذیر و بعد از آن تراسن شیخ بر اثر او و ذریه الا سلام
 کما فی سیه و بعد هم بر عاری بود و منوش غنی و تالیفات
 ما و کم اکتوبه بنفس شیخ و بعد از آن کما در دانش و دیوان
 بر علم و افتخار در بیعت الیایع و الیه و الیه و الیه
 علم البلدان کان فیقرت تالیف العالم الیه مدح سزا پذیر
 تخریر و تالیفات شاه نزار صدر کتاب و دیوان فیلسوف
 فیلسوف و علم شیخ بر تالیف تصنیف و تفسیر
 تخریر تالیفات نزار علی بن الحکام جبهه التشریح ضیاء

و القرون و کما فی قرون اصحاب الکتاب الزبیر
 الذریع نوری و کم کتب و تالیفات و کما فی
 علم و کما فی ذمک الکتاب سلطو لیا فیلسوف
 غیره و آری شمس السلام ما انزل مع التمام ما و کما فی
 العلم الیه الواقف عاشر الیه و الواقف اذ قد
 حتی تصنیف الکتاب طرناً اذ الیه حبه اولاً
 مشهور و واقع الصفح طرناً اذ الطرات الیه الیه
 نظرة و سرور و لقا و اذ الیه و کما فی
 و اذ الیه و اذ الیه و اذ الیه و اذ الیه
 و کما فی عطا و محطو را فاذا کما فی الیه و غیر
 الیه ما عاشر منهن و قصر الیه قول الیه و اذ الیه
 الیه و بینهم حیا با کما فی الیه و اذ الیه

سازمان کتب و تالیفات
 کما فی الیه و اذ الیه
 کما فی الیه و اذ الیه
 کما فی الیه و اذ الیه

سازمان کتب و تالیفات
 کما فی الیه و اذ الیه
 کما فی الیه و اذ الیه
 کما فی الیه و اذ الیه

۱۲۹۶

V89V
1899

1899

VVO

R
O
V

VVO

1893

VVO

VVO

1899

